Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Ε' ΤΟΜΟΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΑΡΙΘΜ 118

Ὁ πολιοῦχος τῆς Νήσου τῶν Κερκυραίων
ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

(Ἀναγνώσατε τὰς σχετικὰς σημειώσεις εἰς Σελ. 5)

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ Α Ω ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Published semi-monthly by the Greek Archdiocese Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. AStoria 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada $2.00—Foreign $2.50
Vol. V. No. 118. — December 1, 1939
Ten Cents a Copy

Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ.—Μὲ ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις φυσικάς, στοιχεῖα εὐανάγνωστα, εἰκόνας, ποιήματα καὶ προσευχάς, τὸ βιβλίον ἑλκύει τοὺς μαθητάς. Ἡ διδασκαλία τῆς Πίστεώς μας ὅλη, εἰς 100 ἁπλούστατα μαθήματα. Ἔκδοσις πολυτελείας. Δεδεμένον 50 σέντς.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ.—Εἰς τὸ πολυτελὲς καὶ καλοτυπωμένον αὐτὸ βιβλίον ἐξηγοῦνται ὅλα ὅσα βλέπονται καὶ ἀκούονται εἰς τοὺς Ναούς μας, μὲ ἐρωταποκρίσεις ἁπλᾶς. Τὸ κάθε Ἱ. Ἀντικείμενον ἔχει τὴν εἰκόνα του καὶ ἐξηγεῖται τί συμβολίζει. Εἰς τὸ τέλος ὅλαι αἱ κατάλληλοι προσευχαὶ διὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἀμερικῆς. Πολυτελῶς δεδεμένον 75 σέντς.

ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ καὶ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ, Βιβλία Α΄. καὶ Β΄.—Τὰ δύο βιβλία, «Ἑλληνικὴ Μυθολογία» καὶ «Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Ἱστορία», δεδεμένα μαζὺ εἰς ἕνα κομψότατον τόμον. 160 σελίδες μὲ πολλὰς ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας, ποιήματα ἐθνικά, ἐρωτήσεις συγκεντρωτικάς, κλπ. Πανόδετος 75 σέντς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΙΩ. ΑΡΣΕΝΗ. Σύντομος καὶ πρακτική, γραμμένη ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Ἀμερικῆς. Αἱ συγκεντρωμέναι ἐρωτήσεις τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι πολὺ βοηθητικαὶ τόσον διὰ τὸν διδάσκαλον ὅσον καὶ διὰ τοὺς μαθητάς. Ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτου καὶ μὲ πλείστας εἰκόνας. Ἐνεκρίθη ὡς ἡ καταλληλοτέρα ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν συνιστῶμεν ἀνεπιφυλάκτως. Τιμᾶται δεδεμένη $0.45.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. — Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ. Εἶναι ἡ πλέον κατάλληλος διὰ τὰ ἐν Ἀμερικῇ Σχολεῖα. Μὲ πολλὰς ἀσκήσεις καὶ ἀπηλλαγμένη κουραστικῶν κανόνων, ἐνεκρίθη ὡς ἡ ἀρίστη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Συνετάχθη καὶ ἐξεδόθη ἐνταῦθα, ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτου καὶ μὲ στοιχεῖα καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα. Τιμᾶται δεδεμένη $0.50.

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ. — ΜΙΜΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.—Συνταχθεῖσα ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς. Περιέχει πλεῖστα ὅσα ἔργα κατάλληλα διά τὰς παρουσιάσεις τῶν παιδιῶν μας εἰς τὰς διαφόρους ἑορτὰς κλπ. Ἔχει 46 ποιήματα, 45 διαλόγους, 13 Παιδικὰ Θεατρικὰ Ἔργα καὶ Κωμῳδίας, κλπ. Ὅλα μὲ νέον Ἑλληνοαμερικανικὸν πνεῦμα. Ἔκδοσις Ἀμερικανική. Τιμᾶται χαρτόδετον $1.00.

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. (A Sunday School Primer). — By Rev. GERMANOS POLYZOIDES, D. D.—Ἡ Ὀρθόδοξος Χριστιανικὴ Κατήχησις εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, γραφεῖσα ἐπίτηδες διὰ παιδία μὴ ὁμιλοῦντα Ἑλληνικά. Δύναται ἐν τούτοις νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ὑπὸ ἐνηλίκων οἱασδήποτε ἐθνικότητος. Διὰ τοῦ βιβλίου τούτου διδάσκονται μὲ ἁπλᾶς ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις αἱ βάσεις τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως εἰς 100 μαθήματα εὐκόλως ἐννοούμενα ἀπὸ μικροὺς καὶ μεγάλους. Τιμᾶται δεδεμ. 75 σέντς.

GREEK MADE EASY—Νέα Ἁπλῆ καὶ Συγχρονισμένη Μέθοδος τῆς Ἑλληνικῆς δι' Ἀμερικανούς. By G. C. DIVRY. Ἡ πρώτη καὶ μόνη ἁπλῆ καὶ συγχρονισμένη Μέθοδος πρὸς διδασκαλίαν ἐν σχολείῳ ἢ κατ' οἶκον ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Ἀμερικανῶν, παιδίων ἢ ἐνηλίκων. Εὐμέθοδος, πρακτική, εὐκολωτάτη. Διδάσκει τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματικῆς διὰ παραδειγμάτων, λέξεων ἢ ἁπλῶν φράσεων. Ἔχει τὴν ἀκριβῆ προφορὰν ἑκάστης λέξεως διὰ τῶν συνήθων Ἀγγλικῶν χαρακτήρων. Ἑλκύει ἀπὸ τοῦ πρώτου μαθήματος τὸν μαθητήν, διδάσκουσα πράγματα καθημερινῆς χρήσεως μὲ τὸ εὐκολώτερον σύστημα τοῦ κόσμου, στοιχεῖα μεγάλα, εὐανάγνωστα κλπ. Πολυτελῶς δεδεμένη τιμᾶται $1.50

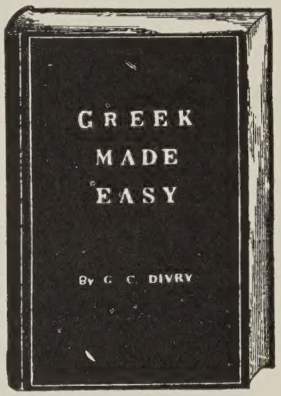

ΝΕΑ ΑΠΛΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.—«Ὁ Ζωντανὸς Διδάσκαλος τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης»—Ὑπὸ G. C. DIVRY. Ἡ νεωτάτη καὶ ἁπλουστάτη μέθοδος διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς, γραφεῖσα ἐπίτηδες χάριν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων. Σύστημα ἀπιστεύτως ἁπλοῦν καὶ πρακτικόν. Ἀρχίζει ἀπὸ ἁπλᾶς, συνήθεις ἐν τῇ καθημερινῇ ζωῇ λέξεις καὶ φράσεις καὶ προχωρεῖ βαθμηδὸν εἰς δυσκολώτερα θέματα, ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ δύναται νὰ μεταχειρίζεται ὅσα μανθάνει καὶ νὰ ὁμιλῇ ἀπὸ τοῦ πρώτου σχεδὸν μαθήματος. Ἡ γραμματικὴ εἶναι ἐφηρμοσμένη μαζὺ μὲ τὰς λέξεις καὶ φράσεις, ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ τὴν μανθάνῃ ἀσυνειδήτως. Προφορὰ Ἀμερικανική, ἀπολύτως ἀκριβής. Ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι κατάλληλος διὰ μαθητὰς ἀρχαρίους ἢ προχωρημένους, οἱασδήποτε ἀναπτύξεως. Πανόδετος $1.25

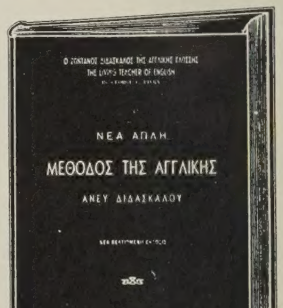

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY. Τὸ περίφημον τοῦτο Λεξικόν, συνταχθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Webster, ἔχει τὴν ἀκριβῆ σημασίαν καὶ προφορὰν ὅλων τῶν χρησίμων Ἀγγλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν Λέξεων. Ἐπίσης περιέχει Παράρτημα Σπανίων Λέξεων, Γεωγραφικὰ καὶ Κύρια Ὀνόματα, Σύντομον καὶ Ἁπλῆν Ἀγγλικὴν Γραμματικήν, Χάρτας πολυχρώμους καὶ πολλὰς ἄλλας χρησίμους πληροφορίας. Χρυσόδετον, μὲ δύο Εὑρετήρια, τιμᾶται μόνον $1.25.

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET NEW YORK

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε΄. Ἀριθ. 118. Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1939

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΛΟΝΙΖΟΜΕΝΟΣ

ΕΙΝΕ πραγματικῶς περίεργον — διὰ νὰ μὴ μεταχειρισθῶμεν ἄλλην ἔκφρασιν — τὸ γεγονὸς ὅτι ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι, παρ' ὅλην τὴν ἀποκτηθεῖσαν κακὴν πεῖραν ἀπὸ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἕνας νέος μεγάλος πόλεμος ἀπειλεῖ νὰ καταστρέψῃ τὰ πάντα εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ φρίκη τοῦ πολέμου ἐκτυλίσσεται σήμερον εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν τείνουσα νὰ ἀφήσῃ περισσότερα καὶ μεγαλείτερα ἐρείπια παρ' ὅ,τι ἀφῆκεν ἡ προηγηθεῖσα ἐκείνη ἀνθρωποσφαγὴ τῶν ἐτῶν 1914-1918.

Ἑκατομμύρια ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων ἀπανθρώπως θὰ σφαγοῦν ἀπὸ τὰ διάφορα ἀπαίσια ἐργαλεῖα τοῦ πολέμου εἰς τοὺς αἰθέρας, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑπὸ τὴν θάλασσαν πρὸς δόξαν βεβαίως τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Χιλιάδες ἐξ ἄλλου ὑπάρξεις ὄπισθεν τῶν πολεμικῶν γραμμῶν καὶ τῶν ὀχυρώσεων, ἁπλοῖ πολῖται, ἄνδρες ἀνάπηροι ἢ γηραλέοι, γυναῖκες ἀσθενικαὶ καὶ παιδία ἀθῶα εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία θὰ ὑποστοῦν διαφόρους ἀσθενείας καὶ ἐπιδημίας ὡς συνεπείας τοῦ τρομεροῦ Μολὼχ ὁ ὁποῖος μαίνεται νὰ κατασπαράξῃ τὸ πᾶν ἐπεκτεινόμενος ὁλοὲν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς.

Ἀτυχῶς τὰ πλέον π ε π ο λ ι τ ι σ μ έ ν α κράτη τοῦ κόσμου, πρὸς αἶσχος τοῦτ' αὐτὸ τῆς ἀνθρωπότητος, εὑρίσκονται ἐν πολέμῳ προσπαθοῦντα νὰ καταστρέψουν τὸ ἕν τὸ ἄλλο μὲ πᾶν γνωστὸν καὶ ἄγνωστον μέσον. Οἱ φερόμενοι σήμερον ὡς οἱ πλέον πεπολιτισμένοι ἄνθρωποι προσπαθοῦν νὰ καταστρέψουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ἀντὶ νὰ διδάξουν «πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωσι πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ» (Κολοσ. Β΄ 28). Προσπαθεῖ ὁ ἀδελφὸς νὰ καταστρέψῃ τὸν ἀδελφόν, ὁ ἄνθρωπος τὸν συνάνθρωπόν του. Καὶ εἰς τὸν ἀγῶνά του αὐτὸν φροντίζει νὰ χρησιμοποιήσῃ πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον πλειστάκις μέσον.

Ἀλλοίμονον ὅμως εἰς τὸν πεπολιτισμένον ἄνθρωπον, ἐὰν αὐτὸς εἶνε ὁ πεπολιτισμένος ἄνθρωπος!

Αὐτὸ πέραν πάσης ἀμφιβολίας ἀποδεικνύει ὅτι ὄχι μόνον ὡς ἄτομα, ἀλλὰ καὶ ὡς σύνολον, ὡς ὁμὰς εὑρισκόμεθα εἰς μίαν πραγματικῶς θλιβερὰν κατάστασιν μὴ διαφέρουσαν τῆς πρωτογόνου καταστάσεως τῶν βαρβάρων καὶ ἡμιαγρίων.

Παρ' ὅλας τὰς ἐξαιρετικὰς προόδους εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τοῦ ἐπιστητοῦ καὶ τῆς μηχανῆς, παρ' ὅλους τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς ἐπιστήμονας, παρ' ὅλην τὴν διανόησιν, ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης χωλαίνει εἰς τὸ σημεῖον ἀκριβῶς ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως θὰ ἔπρεπε νὰ κάμῃ μεγάλας προόδους. Ἁπτὴ καὶ πασιφανὴς ἀπόδειξις τῆς παντελοῦς χρεωκοπίας τοῦ σημερινοῦ συστήματος εἶνε ἀσφαλῶς ὁ παρὼν πόλεμος.

Ἐὰν ἐπισκεφθῇ κανεὶς σήμερον μίαν οἱανδήποτε Βιομηχανικὴν Ἔκθεσιν ἐνταῦθα ἢ καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἀκόμη, θὰ θαυμάσῃ διὰ τὰς μεγίστας προόδους. Θὰ καταπλαγῇ πρὸ τῶν ποικίλων ἐφευρέσεων. Θὰ ἐκπλαγῇ πρὸ τοῦ μεγέθους τῆς ἐπιτυχίας τῆς μηχανικῆς καὶ τῆς χημείας. Δὲν θὰ εὕρῃ κανὲν σημεῖον τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ἔχῃ τυχὸν καλύψει ἡ Ἐπιστήμη καὶ ἡ Μηχανική.

Ἀλλὰ τί ὠφελοῦν ὅλαι αὐταὶ αἱ πρόοδοι, ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐπιτυχίαι, ὅλαι αὐταὶ αἱ παραγωγαὶ διαφόρων προϊόντων· τί ὠφελοῦν ὅλα αὐτὰ καὶ τόσα ἄλλα ἀκόμη, ἐὰν δὲν ἠδυνήθημεν ἕως τόρα νὰ χαλιναγωγήσωμεν τοὺς ἑαυτούς μας καὶ νὰ ἀποβλέπωμεν πρὸς τὸν ἄλλον ὡς πρὸς ἀγαπητὸν ἀδελφόν; Τί ὠφελεῖ νὰ προοδεύωμεν εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας ὅταν «δάκνωμεν ἀλλήλους καὶ κατεσθίωμεν;» (Γαλ. Ε΄ 15).

Θὰ ἔπρεπε σήμερον ἡ ἀνθρωπότης ἔπειτα ἀπὸ τόσας ἐντόνους προσπαθείας, ἔπειτα ἀπὸ τόσων αἰώνων ἐξέλιξιν, νὰ εἶχε περιθριγκώσῃ τὸ σύστημα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ σώσῃ αὐτόν. Θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ εὑρίσκηται σήμερον ὁ κόσμος εἰς τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται, μὴ γνωρίζων πῶς καὶ ποῦ νὰ κατευθύνῃ τὰ διαβήματά του.

Τὰ ἀποτρόπαια ἔνστικτα τῶν ἀνθρώπων ἔχουν φθάσει εἰς βαθμὸν ἀπροχώρητον. Ὁ ἄνθρωπος, τὸ πλάσμα τοῦτο τὸ ὡραῖον τοῦ Θεοῦ, ἀλληλοσφάζεται καὶ ἀλληλοεξοντώνεται ἀνηλεῶς, ἐν πλήρει εἰκοστῷ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

1—15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

1 Παρασκευή. — Ναοὺμ τοῦ Προφήτου, Φιλαρέτου ὁσίου.

2 Σάββατον. — Ἀββακοὺμ τοῦ Προφήτου.

3 Κυριακή. — Σοφονίου τοῦ Προφήτου. (Ἦχ. Β΄. Ἑωθ. Ε΄. Ἀπόστ. ΚΖ΄. Εὐαγγ. ΙΔ΄. Λουκᾶ).

4 Δευτέρα. — Βαρβάρας Μεγαλομάρτυρος, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

5 Τρίτη. — Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου, Διογένους μάρ.

6 Τετάρτη. — Νικολάου Ἀρχιεπ. Μύρων τῆς Λυκίας.

7 Πέμπτη. — Ἀμβροσίου Ἐπισκ. Μεδιολάνων, Ἀθηνοδώρου μάρτυρος.

8 Παρασκευή. — Παταπίου ὁσίου, Σωσθένους μαρτ.

9 Σάββατον. — Σύλληψις ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς Θεοτόκου.

10 Κυριακή. — Μηνᾶ, Ἑρμογένους μαρτύρων. (Ἦχ. Γ΄. Ἑωθ. ΣΤ΄. Ἀπόστ. Κυριακῆς ΚΗ΄. Εὐαγγέλιον Γ΄. Λουκᾶ.)

11 Δευτέρα. — Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

12 Τρίτη. — Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ.

13 Τετάρτη. — Εὐστρατίου, Εὐγενίου καὶ Λουκίας μαρ.

14 Πέμπτη. — Θύρσου, Λευκίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μ.

15 Παρασκευή. — Ἐλευθερίου Ἱερομ. Ἐπισκόπου Ἰλλυρικοῦ.

αἰῶνι. Καὶ αὐτὸ ἀσφαλῶς ἀποδεικνύει ἀναμφισβητήτως τὴν πλήρη ἀποτυχίαν τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ μας. Διότι οὐδεμία δικαιολογία καὶ πρόφασις εἶνε ἱκανὴ νὰ δικαιολογήσῃ ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον τοὺς σημερινοὺς πολέμους καὶ τὰς ἀλληλοσφαγάς.

Ἡ Γραφὴ ἡ Ἁγία σημειοῖ μίαν μεγίστην πάντοτε ἐπίκαιρον ἀλήθειαν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐμβαθύνουν σήμερον οἱ ἄνθρωποι. «Διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις», λέγει (Γαλ. Ε΄ 13).

Ὦ! πόσον μεγάλη καὶ ὑψηλὴ καὶ ἀδιάψευστος ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν ὅμως οὐδέποτε ἔλαβον ὑπ' ὄψιν οἱ Μεγάλοι καὶ Ἰσχυροὶ τῆς γῆς, οἱ φέροντες τὸν μονύελον καὶ οἱ φοροῦντες τὴν σπάθην. Οἱ περίεργοι διπλωμάται καὶ οἱ ὡσαύτως περίεργοι στρατιωτικοὶ οὐδέποτε ἠθέλησαν νὰ μελετήσουν τὸ περιεχόμενον τῆς Γραφῆς ὡς ἀληθείας.

Δι' αὐτὸ καὶ ἐπεσώρευσαν καὶ εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα σήμερον τόσας δυστυχίας καὶ τόσους φόβους, μὲ ἄγνωστον τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα. Διότι εἶνε γεγονὸς πλέον ὅτι ὁλόκληρος ὁ σημερινὸς πολιτισμός μας κλονίζεται ὁμολογουμένως.

ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΑ ΜΟΥ ΠΑΙΔΙΑ:

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ μονὰς εἶνε μονάς· ὅταν ὅμως εἰς τὴν μονάδα προσθέσῃς ἄλλην μονάδα, ἡ μονὰς διπλασιάζεται, τριπλασιάζεται . . . πολλαπλασιάζεται, δημιουργεῖ δύναμιν.

Ἂν δώσητε εἰς ἕνα μικρὸν μαθητὴν ἕν φύλλον χαρτιοῦ διὰ νὰ τὸ γεμίσῃ μὲ μονάδας, τὸ φύλλον θὰ παρουσιάσῃ γαλαξίαν μονάδων, θὰ εἶνε κατάστικτον ἀπὸ μονάδας, δὲν θὰ ἀντιπροσωπεύῃ ὅμως παρὰ μονάδα. Ἂν ὅμως τοῦ διδάξητε τὴν πρόσθεσιν καὶ τοῦ πῆτε νὰ γεμίσῃ τὸ ἴδιο χαρτὶ μὲ μονάδα ποὺ προσθέτει εἰς ἄλλην μονάδα, εἰς ὀλίγα λεπτὰ θὰ ἰδῆτε ἕνα μεγάλον ἀριθμόν, μιὰ ὁλόκληρον δύναμιν.

Καὶ σὺ ὁ ξενητευμένος ὁμογενής, εἶσαι μονάς. Ἠμπορεῖς νὰ εὐτυχήσῃς ὡς μονάς; Νὰ δημιουργήσῃς; Νὰ μεγαλουργήσῃς;

Ἂν μείνῃς μονὰς δὲν θὰ σβύσῃς;

Δι' αὐτὸ αἰσθάνεσαι τὴν ἀνάγκην ἀλλὰ καὶ τὴν εὐχαρίστησιν μόλις δημιουργήσῃς μιὰ κατάστασιν νὰ φέρῃς ἀπὸ τὴν γενέτειράν σου τοὺς ἀδελφούς σου, τοὺς συγγενεῖς σου, τοὺς συμπολίτας σου καὶ νὰ τοὺς προπονήσῃς εἰς τὴν ἐργασίαν σου.

Εἶνε εὐεργετικὴ ἡ χειρονομία σου αὐτή. Ἡ εὐεργεσία σου ὅμως δὲν εἶνε ὁλοκληρωτική. Ξεύρεις πότε θὰ ἔχῃς ἐξησφαλισμένη τὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν προστασίαν αὐτήν; Μόνον ἐὰν ἔχῃς τὸ θάρρος μέχρι τέλους νὰ ὑποστηρίξῃς καὶ νὰ προστατεύσῃς τὸν ἀδελφόν σου διὰ νὰ ἠμπορέσῃ καὶ αὐτὸς μὲ 8-10 χρόνια νὰ σὲ μιμηθῇ, νὰ γίνῃ ἀνεξάρτητος.

Γύρω εἰς τὴν ρίζαν τοῦ δένδρου φυτρώνουν πάντοτε παραφυάδες, ποὺ κινδυνεύουν πολλὰς φορὰς νὰ πνίξουν τὸ δένδρον. Ἂν μεταφυτευθοῦν καὶ τὸ δένδρον ἀπαλλάσσουν ἀπὸ τὸν κίνδυνον καὶ αὐτὰ μακρυὰ ἀπὸ τὸ μητρικὸν φυτὸν ἀναπτύσσονται εἰς δένδρα τέλεια καὶ κανονικὰ ποὺ μὲ τοὺς καρποὺς ποὺ θὰ δώσουν δὲν θὰ παύσουν νὰ διαλαλοῦν τὴν προέλευσίν των.

Καὶ οἱ νέοι ποὺ θὰ προστατεύσῃς διὰ νὰ χρησιμοποιήσῃς εἰς τὴν ἐργασίαν σου, ἐὰν δὲν τοὺς ὑποστηρίξῃς διὰ νὰ δημιουργήσουν καὶ αὐτοὶ μιὰν ἀνεξάρτητον ἐργασίαν, θὰ ἐπιχειρήσουν νὰ τὸ κάμουν μ ό ν ο ι τ ω ν κ ο ν τ ά σ ο υ· καὶ ἔτσι εἶνε ἀναπόφευκτος ὁ ἀνταγωνισμός, ἡ ἐξασθένησις, ἡ καταστροφή. Εἶνε ἀναπόφευκτος ὁ μαρασμὸς καὶ διὰ τὸ δένδρον καὶ διὰ τὰς παραφυάδας.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Η ΜΗΤΕΡΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΩΡΟ

πρὸς συγγενεῖς ἢ φίλους σας, ἐδῶ ἢ εἰς τὴν πατρίδα σας, εἶναι μία ἐτησία ἐγγραφὴ εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητήν»,

25-19, 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

Ἐτησία ἐγγραφὴ Δολλάρια δύο, προπληρωμένα.

Στείλατε τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν ἐκείνου τὸν ὁποῖον θέλετε νὰ ἐγγράψητε.

ΜΙΚΡΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ο ΠΟΛΙΟΥΧΟΣ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Εἶνε ἐπίκαιρον ν' ἀφιερώσωμεν ὀλίγας γραμμὰς δι' ἕνα τῶν μεγαλυτέρων Ἁγίων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, διὰ τὸν κατ' ἐξοχὴν προστάτην τῆς ὡραίας νήσου τῶν Κερκυραίων. Τὰς σημειώσεις αὐτὰς ἐκρατήσαμεν πρὸ ἐτους ἐπὶ τόπου ὅτε εἴχομεν τὴν καλὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν Κέρκυραν καὶ νὰ προσκυνήσωμεν τὸν Ἅγιον αὐτῆς.

Ὁ Σπυρίδων ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἔτος 254 μετὰ Χριστὸν εἰς τὴν νῆσον Κύπρον, εἰς τὸ χωρίον «Τρεμετοῦσα», πλησίον τῆς Λάρνακος τῆς σημερινῆς Ἐπαρχίας Κυτίου. Κατήγετο ἀπὸ οἰκογένειαν πτωχὴν καὶ ἀπὸ μικρὰν ἡλικίαν, ἀφοῦ ἐμορφώθη εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, ἠκολούθησε τὸ ἔργον τοῦ πατρός του· ἔγινε ποιμήν.

Ἀπὸ πολὺ μικρὰν ἡλικίαν διεκρίθη ὡς πολὺ πρᾶος, πολὺ φιλάνθρωπος, πολὺ ἀνεξίκακος, ἐξαιρετικῶς ταπεινὸς καὶ περιφρονητὴς τῶν ἐγκοσμίων ἀπολαύσεων. Ἡ μεγίστη ταπείνωσις αὐτοῦ τὸν ἔκαμεν ἐξαιρετικῶς ἀγαπητὸν πρὸς ὅλους. Ἦτο «ἁπλοῦς τὸν τρόπον», καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς κακοὺς ἐλεήμων.

Μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος τῆς ἀκμαζούσης τότε πόλεως Τριμυθοῦντος, Κύπρου. Ἦτο ποιμενάρχης τοῦ ὁποίου τὴν ψυχὴν ἐστόλιζον θεῖαι καὶ ἱεραὶ ἀρεταί. Δι' αὐτὸ καὶ ἔκαμε πλεῖστα ὅσα θαύματα ὀνομασθεὶς ὁ κατ' ἐξοχὴν «θαυματουργός».

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς θαυματουργοῦ δράσεώς του συνῆλθεν, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, τὸ 325 μετὰ Χριστόν, ἡ Πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας ἐκ 318 Θεοφόρων Πατέρων.

Εἰς τὴν Σύνοδον αὐτὴν παρουσιασθεὶς ὁ Ἅγιος τῆς Τριμυθοῦντος, ὁ Σπυρίδων, ἀπεστόμωσε μὲ ἐπιχειρήματα θεῖα τοὺς αἱρετικοὺς Ἀρειανοὺς ἀποδείξας τὸ ὁμοούσιον τοῦ Υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸ Τρισυπόστατον καὶ Τρισήλιον τῆς Θεότητος. Οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ἱστορικοὶ Σωκράτης καὶ Σωζόμενος ἀφιέρωσαν ἰδιαίτερα κεφάλαια εἰς τὸν βίον καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ μεγάλου τούτου Ἁγίου.

Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων ἀπέθανε περὶ τὸ ἥμισυ τοῦ Δ' αἰῶνος, περὶ τὸ 350 μ. Χ., ἑκατοντούτης περίπου τὴν ἡλικίαν, κηρύττων, διοικῶν τὴν Ἐπαρχίαν του καὶ τελῶν θαύματα. Τὸ ἱερὸν Λείψανον τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἔμεινε εἰς τὴν γενέτειράν του, τὴν Τριμυθοῦντα ὡς παρηγορία τῶν πιστῶν καὶ πηγὴ ἰαμάτων.

Ἐξεταφιάσθη ὅμως κατόπιν πολλοῦ καιροῦ περὶ τὰ μέσα τοῦ Ζ' αἰῶνος, τὸ λείψανον τοῦ Ἁγίου, λόγῳ τῶν ἐκτάκτων εὐωδῶν ἀναθυμιάσεων καὶ μετεφέρθη εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπου ἔκτοτε ἐφυλάσσετο. Μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως λαβὼν τὸ λείψανον τοῦ Ἁγίου κάποιος ἱερεὺς τὸ μετεκόμισε διὰ Παραμυθίας εἰς Κέρκυραν, διὰ νὰ μὴ περιέλθῃ τυχὸν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν τοῦ γένους.

Ἀργότερον, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ ἔτος 1520 τὸ ἱερὸν Λείψανον τοῦ Ἁγίου περιῆλθε ἐκ κληρονομίας καὶ ἐκ προικοσυμφώνου πρὸς τὸν εὐγενῆ Σταμάτιον Βούλγαρην. Αὐτὸς ἔκτισε τότε ἱερὸν Ναὸν πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ ἐτοποθέτησεν ἐκεῖ τὸ Ἱερὸν Λείψανόν Του ὅπου καὶ διαφυλάττεται.

Τοῦ Βουλγάρεως ὁ ἕνας ἐκ τῶν δύο υἱῶν, ὁ Ἀρτέμιος, ἐχειροτονήθη Ἱερεὺς καὶ ἀπησχολεῖτο ἰδιαιτέρως μὲ τὸ φύλαγμα τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου, ἐγκλείσας αὐτὸ εἰς εἰδικὴν λάρνακα καὶ ἐναποθέσας αὐτὸ εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ Ἱ. Ναοῦ. Τὸ ἴδιον γίνεται καὶ τόρα· σχεδὸν πάντοτε ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν Βουλγάρεως ὑπάρχει ἕνας, χειροτονούμενος Ἱερεὺς καὶ ἐμπιστευόμενος τὰ τῆς διαφυλάξεως τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου, ὅπως ἀντελήφθην. Τὸ Ἱερὸν Λείψανον «ἀπεδόθη τῇ δικαιούχῳ Ἐκκλησίᾳ ἀξιώσει δικαίᾳ καὶ προσηκούσῃ» τοῦ ἄλλοτε Κερκύρας νῦν δὲ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἀθηναγόρα. Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Βουλγάρεως κατεῖχον αὐτὸ μέχρι τοῦ 1925.

Ἂν καὶ ἐπέρασαν 1579 χρόνια ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἔζησεν ὁ Ἅγιος Σπυρίδων, ἐν τούτοις τὸ Ἅγιον σῶμά του διατηρεῖται ἀδιάφθορον, ἀναλλοίωτον καὶ ἀκέραιον. Διατηρεῖ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐλαστικότητα τοῦ ὑπομαύρου δέρματος. Διατηρεῖται δὲ ὁλόκληρον τὸ σῶμα ἐκτὸς μόνον ἐλαχίστου μέρους ἐκ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος, τὸ ὁποῖον ἴσως ἡ εὐσέβεια τῶν χριστιανῶν θὰ ἐπῆρεν ἀπὸ ἐκεῖ κατὰ τὰς διαφόρους μεταφοράς του ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Θεόδωρος ὁ Ἐπίσκοπος Πάφου καὶ Συμεὼν ὁ Μεταφραστής, οἱ καὶ γράψαντες τὸν βίον Του παρατηροῦν ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ Βενετοὶ Ἄρχοντες τῆς Κερκύρας ἐδείκνυον πολὺν σεβασμὸν πρὸς τὸ Ἱερὸν Λείψανον τοῦ Ἁγίου.

Εἰς δημόσιον προσκύνημα ἐντὸς τοῦ Ἱ. Ναοῦ τὸ Ἱερὸν Σῶμα τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἐκτίθεται δύο φορὰς κατ' ἔτος, τὴν 11ην, 12ην καὶ 13ην Δεκεμβρίου ἐπὶ τῇ ἱερᾷ Μνήμη του καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τοῦ Πάσχα.

Ἐπίσης τέσσαρας φορὰς τὸ ἔτος λιτανεύεται τοῦτο ἐν τῇ πόλει: (1) Κάθε πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, εἰς ἐνθύμιον τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς νήσου ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν τῆς πανώλους διὰ πασιφανοῦς θαύματος τοῦ Ἁγίου. (2) Τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων, ἐπίσης εἰς ἐνθύμιον ἀπαλλαγῆς τῆς νήσου ἀπὸ κάποιαν ἀσθένειαν. (3) Τὸ Μέγα Σάββατον, πάλιν εἰς ἐνθύμιον τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς νήσου ἀπὸ κάποιαν ἄλλην συμφοράν. (4) Τὴν 11ην Αὐγούστου εἰς ἐνθύμιον τῆς διὰ θαύματος τοῦ Ἁγίου ἀπελευθερώσεως τῆς νήσου ἀπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν.

Ὅθεν ἐννοεῖται ὅτι ἡ λάρναξ, ὅπου τὸ Ἱερ. Λείψανον τοῦ Ἁγίου, ἀνοίγεται καὶ ὁσάκις κανεὶς ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς προσκυνητὰς ἐπιθυμεῖ νὰ ψαλῇ παράκλησις πρὸς τὸν Ἅγιον.

Πολὺ δικαίως ἡ ὡραία καὶ εὐκλεὴς νῆσος τῆς Κερκύρας σεμνύνεται σήμερον διὰ τὸν πολύτιμον αὐτὸν θησαυρόν της, ὁ ὁποῖος καὶ ἄλλοτε ἀλλὰ καὶ τελευταίως ἔσωσεν αὐτὴν ἀπὸ τόσας καὶ τόσας συμφοράς. Τοῦ Μεγάλου αὐτοῦ Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ «Ἱερωτάτου» Σπυρίδωνος, τὴν θείαν μνήμην θὰ ἑορτάσῃ μετ' ὀλίγον ὁ ἁπανταχοῦ τῆς γῆς ὀμογενὴς Ὀρθόδοξος κόσμος, τὴν 12ην Δεκεμβρίου, ὁ δὲ Καθολικὸς κόσμος τὴν 14ην Δεκεμβρίου.

Γ. Π.

ΔΙΑ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΠΟΝΟΥΜΕΝΟΥΣ

Πᾶσα αἴτησις ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ ἀνανεώσεως συνδρομῆς ὁποθενδήποτε καὶ ἂν προέρχηται, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν ἀπαραιτήτως δὲν συνοδεύεται μὲ τὸ ποσὸν τῶν δύο δολλαρίων δι' ἕν ἔτος, προπληρωμένων.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Χρήστου Πάππα

ΠΑΙΔΙΚΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΛΑ ΕΡΓΑ

Πολλὰ παιδιά, πολλὲς φορὲς ἐρωτοῦν νὰ μάθουν πῶς ἠμποροῦν νὰ κάμνουν πάντοτε τὸ καλὸ καὶ πέρνουν τὴν ἀπάντησι ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολος καὶ ἀνηφορικὸς ὁ δρόμος πρὸς τὰ καλὰ ἔργα. Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἐδώσαμε μεγάλη προσοχὴ εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ δίνουμε τὴν ἀπάντησι αὐτή. Εἰς τὰ παληὰ τὰ χρόνια μπορεῖ νὰ ἦταν δύσκολο νὰ κάμνῃ κανεὶς παντοῦ καὶ πάντοτε τὸ καλό. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ὅμως ποὺ ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ὁ Χριστὸς καὶ μᾶς ἔδειξε τὸ δρόμο πρὸς τὰ καλὰ ἔργα, τὸ πειὸ εὐκολώτερο πρᾶγμα στὸν κόσμο εἶναι νὰ κάνουμε τὸ καλό. Πολὺ δύσκολο φαίνεται σήμερα νὰ κάνῃ κανεὶς τὸ κακό. Ἀκολουθῆστέ με.

Ἡ μητέρα φωνάζει τὸ παιδί της τὸν Κωστάκη καὶ τοῦ λέγει: «Σὲ παρακαλῶ, Κωστάκη, πάρε νὰ διαβάσῃς τὸ μάθημά σου.» Ὅταν τὸ παιδὶ εἰπῇ τὸ «ναὶ» καὶ πάρῃ τὰ βιβλία του καὶ καθήσῃ νὰ κάνῃ ὅ,τι τοῦ εἶπεν ἡ μητέρα του, ὅλα θὰ εἶναι εὐχάριστα στὸ σπίτι. Μητέρα εὐχαριστημένη, πατέρας ὑπερήφανος, τὸ παιδὶ χαρούμενο, τὸ σπίτι ἥσυχο, ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ σὲ ὅλη τὴν οἰκογένεια. Πολὺ καλό, ζωντανὸ παράδειγμα γιὰ τὰ μικρότερα ἀδελφάκια, ἂν ὑπάρχουν στὴν οἰκογένεια, καὶ τὸ πειὸ σπουδαῖον ὅτι γίνεται συνήθεια καλὴ εἰς τὸ νὰ πέρνῃ ὁλόκληρο τὸ σπίτι τὸ δρόμο του πρὸς τὰ καλὰ ἔργα.

Γιὰ φαντασθῆτε ὅμως ὅταν τὸ παιδὶ δὲν εἰπῇ τὸ εὐκολώτατο αὐτὸ «ναί», γιὰ νὰ σκεφθῆτε τί θὰ γίνῃ μέσα στὸ σπίτι ἐκεῖνο. Ὅταν τὸ παιδὶ δὲν κάνῃ τὸ θέλημα τῆς μητέρας, ἡ μητέρα θὰ στενοχωρηθῇ, ἀπὸ τὴν ταραχή της θὰ σπάσῃ κανένα πιάτο, θὰ κάψῃ τὸ κέκι ἢ τὸ φαγητό, ἐπάνω στὴν ἔξαψί της μπορεῖ νὰ βαρέσῃ τὸ μικρό της τὸ μωρὸ ποὺ θὰ τύχῃ νὰ κλάψῃ τὴ στιγμὴ ἐκείνη. Θὰ ἔλθῃ ὁ πατέρας κουρασμένος ἀπὸ τὴν ἐργασία καὶ θὰ μάθῃ τὸ κακό, θὰ στενοχωρηθῇ κι' αὐτός, μπορεῖ νὰ καπνίσῃ περισσότερα σιγάρα, νὰ ζημιώσῃ τὴν ὑγεία του, τὰ χρήματα, μπορεῖ καὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σπίτι λέγοντας «ἄδικα δουλεύω καὶ κουράζομαι. Ἂς τὸ ρίξω ἔξω, νὰ πάω νὰ διασκεδάσω».

Ἠμπορεῖ ὅμως νὰ γίνῃ καὶ κάτι χειρότερο. Ἠμπορεῖ ἡ μητέρα νὰ ἁρπάξῃ κάποιο ξύλο καὶ νὰ δείρῃ τὸ παιδί της. Φαντασθῆτε σεῖς τώρα τί μεγάλο κακὸ εἶναι νὰ δέρνῃ μιὰ μητέρα τὸ παιδί της ποὺ τόσο τὸ ἀγαπᾷ καὶ τὸ πονεῖ. Ἠμπορεῖ καὶ ὁ πατέρας νὰ βγάλῃ τὴ «λωρίδα» του, ποὺ λέμε καὶ νὰ δείρῃ τὸ παιδί. Τί θὰ γίνῃ τότε; Τὸ παιδὶ θὰ φωνάξῃ, θὰ κλάψῃ, θὰ θυμώσῃ, θὰ νευριασθῇ, θὰ εἰπῇ λόγια ποὺ δὲν πρέπει. Θὰ γίνῃ καυγᾶς, φασαρία, κακό. Θὰ τὸ μάθουν οἱ γειτόνοι καὶ θὰ γελοῦν, θὰ κοροϊδεύουν, θὰ κουνήσουν τὰ κεφάλια τους, θὰ λυπηθοῦν.

Τί μεγάλο κακὸ στὸ σπίτι. Μητέρα λυπημένη, πικραμένη, ἄρρωστη, πατέρας ἀπογοητευμένος, παιδὶ ἄχαρο, δυσαρεστημένο, θυμωμένο μὲ τοὺς γονεῖς του ποὺ τὸ ἀγαποῦν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο πρᾶγμα στὸν κόσμο, τὸ πειὸ χειρότερο παράδειγμα γιὰ τὰ μικρότερα ἀδέλφια, καὶ τὸ πειὸ σπουδαῖο γίνεται συνήθεια κακὴ ὥστε νὰ πάρῃ ὁλόκληρο τὸ σπίτι τὸ δρόμο πρὸς τὰ κακὰ καὶ πονηρὰ ἔργα.

Δὲν σᾶς φαίνεται λοιπὸν εὐκολώτερο τὸ καλό; Δὲν νομίζετε ὅτι εἶναι χίλιες φορὲς εὐκολώτερο καὶ καλλίτερο νὰ κάνῃ ὁ Κωστάκης τὸ θέλημα τῆς μητέρας του; Χίλιες φορὲς ναί.

Ἔτσι εἶναι, παιδιά. Εἶναι πειὸ εὔκολο καὶ πειὸ εὔμορφο νὰ λέμε τὰ καλὰ τὰ λόγια. Εἶναι εὐκολώτερο καὶ καλύτερο νὰ ἐπαινοῦμε παρὰ νὰ κατηγοροῦμε τοὺς ἄλλους. Εἶναι χίλιες φορὲς καλύτερο καὶ εὐκολώτερο νὰ δώσῃς βοήθεια σὲ κάποιον, παρὰ νὰ τὸν βλάψῃς ποὺ εἶναι τόσον ἀποκρουστικὸ καὶ δύσκολο. Εἶναι τόσον εὔμορφο, τόσον εὔκολο καὶ τόσο καλὸ νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια παρὰ ψεύματα.

Εἶναι τόσο ἐπικίνδυνο καὶ ἄσχημο καὶ φοβερὸ νὰ κλέβῃ κανείς, τὴ στιγμὴ ποὺ εἶναι εὐλογημένο καὶ πολὺ εὔκολο νὰ εἶναι κανεὶς τίμιος καὶ καλός. Διὰ νὰ κλέψῃ κανένας πρέπει νὰ κάνῃ τόσα καὶ τόσα δύσκολα πράγματα μὲ τὸ μοναδικὸ ἀποτέλεσμα νὰ καταλήξῃ εἰς τὴ φυλακή. Διὰ νὰ βοηθήσῃ ὅμως κανεὶς τοὺς ἄλλους εἶναι τόσον εὔκολο, εὐχάριστο, ἁπλό, ἀνεκτίμητο, σπουδαῖο.

Ὁ δρόμος πρὸς τὰ καλὰ ἔργα εἶναι πολύ, πολὺ εὔκολος. Τὸ μόνον δύσκολον εἶναι νὰ πάρουμε τὴ συνήθεια νὰ τὸν ἀκολουθοῦμε. Γιὰ τοῦτο πρέπει ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ εἴμεθα παιδιὰ νὰ πέρνουμε τὸ δρόμο αὐτὸ καὶ νὰ μὴ παρεκκλίνουμε ποτέ, νὰ μὴ φεύγουμε ἀπὸ αὐτὸν ὅσα ἐμπόδια καὶ ἂν βροῦμε. Ἀκολουθῆστέ τον σήμερα, παιδιά, διὰ νὰ συνηθίσετε νὰ τὸν ἀκολουθῆτε, νὰ τὸν περπατᾶτε εὔκολα ὅταν θὰ γίνετε μεγάλοι. Ἀκολουθῆτε τὸ δρόμο πρὸς τὰ καλὰ ἔργα διὰ νὰ καταλάβετε τί μεγάλη ἀξία καὶ πόσον μεγάλο προορισμὸ ἔχει ἡ ζωή μας.

Δύσκολος δὲν εἶναι ὁ δρόμος πρὸς τὰ καλὰ ἔργα. Δύσκολος εἶναι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ πάρουμε τὴ συνήθεια νὰ βαδίζουμε πάντοτε καὶ παντοῦ εἰς τὸν δρόμον πρὸς τὰ καλὰ ἔργα. Τὸν τρόπον αὐτὸν μᾶς τὸν διδάσκει ὁ Χριστός μας, ἡ Ἐκκλησία μας, τὸ Κατηχητικό μας τὸ Σχολεῖο.

Τὸ δρόμο δεῖξέ μου, Χριστέ, πρὸς τὸ καλὸ
καὶ 'γὼ θὰ τὸν ἀκολουθήσω.
Ἐσένα θἄχω πάντα ὁδηγὸ
καὶ πρὸς Ἐσένα θὰ βαδίσω.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΑΥΤΟΥ

Ὁ ἄνθρωπος, ἕνεκα τῆς ἁμαρτίας τῶν προπατόρων του, φέρει ἐκ κληρονομικότητος ἔμφυτον τὴν τάσιν πρὸς τὴν ἁμαρτίαν.

Εἶναι δὲ τόσον ἀπαράβατος ὁ νόμος τῆς κληρονομικότητος, ὥστε ἡ Ἐπιστήμη τῆς Βιολογίας ἡ ἐρευνῶσα αὐτόν, συνάγει ἀπελπιστικὰ συμπεράσματα ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν τῆς ἀνθρωπότητος. Διαπιστώνει ἡ Βιολογία τὸ θλιβερὸν γεγονὸς ὅτι, πλὴν τῆς πείρας καὶ τῶν γνώσεων ἃς ἀπέκτησεν ὁ ἄνθρωπος διὰ μέσου τῶν αἰώνων, καὶ τὰς ὁποίας ἔχομεν διὰ τῆς παραδόσεως, κατὰ βάθος εἴμεθα οἱ αὐτοὶ πρὸς τοὺς προπάτοράς μας τοὺς ζῶντας ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ κατατρώγοντας ἀλλήλους.

Ἡ παιδεία καὶ ἡ ἀγωγὴ ἡ γενομένη εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποκτηθεισῶν γνώσεων, ἡ δευτέρα αὕτη φύσις, στηρίζεται ἐπὶ τῆς πρώτης φύσεως τῆς κληρονομικότητος, ἡ ὁποία δυστυχῶς μένει ἀμετάβλητος.

Βεβαίως, ἡ παιδεία καὶ ἡ ἀγωγὴ δύνανται νὰ κάμουν τὸν ἄνθρωπον τέλειον, ἀλλὰ μόνον ἐξωτερικῶς τέλειον, μὴ δυνάμεναι νὰ μεταβάλουν τὴν φύσιν αὐτοῦ. Δύνανται νὰ κάμνουν τὸν ἄνθρωπον καλὸν μέχρι ἑνὸς σημείου, ἀλλὰ νὰ τὸν κάμουν κύριον τῶν φυσικῶν ὁρμῶν του, νὰ τὸν κάμουν νὰ συγχωρῇ καὶ νὰ ἀγαπᾷ τοὺς ἐχθρούς του δὲν δύνανται, διότι ταῦτα εἶναι ἀδύνατα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν.

Ὁ ἄνθρωπος ἄρα εἶχεν ἀνάγκην περαιτέρω ἐξελίξεως διὰ νέας δημιουργικῆς πράξεως τοῦ Θεοῦ καὶ αὕτη ἐγένετο διὰ τοῦ νέου Ἀδάμ, τοῦ νέου γενάρχου μας, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅμως ἐξέλιξις τοῦ ἀνθρώπου εἰς ὑπεράνθρωπον, νικῶντα τὰς ζωώδεις ὁρμάς του, συγχωροῦντα καὶ ἀγαπῶντα τοὺς ἐχθρούς του καὶ προσευχόμενον ὑπὲρ τῶν διωκόντων αὐτόν, δὲν γίνεται ἀναγκαστικῶς, ἀλλὰ διὰ ζώσης πίστεως εἰς Χριστόν. (Α΄ Πέτρ. ά 23, Ἐφεσ. 6΄ 8, Ρωμ. ά 16, Πράξ. δ΄ 12.)

Ὑποβαλλόμενοι διὰ τῆς πίστεως ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς νέας ἐν Χριστῷ δημιουργίας, μετατιθέμεθα ἐκ τοῦ βασιλείου τῶν ζώων εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἤτοι ἀναγεννώμεθα νέοι ἄνθρωποι, ὑπεράνθρωποι, ζῶντες τὴν ζωὴν τοῦ νέου γενάρχου μας, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, «Ὅς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει». (Α΄ Πέτρου 2, 23).

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΛΙΑΣ
Ἱερεύς

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ"

Εἰς τὰ Γραφεῖά μας εὑρίσκονται ὀλίγοι τόμοι τοῦ Πρώτου, Δευτέρου, Τρίτου καὶ Τετάρτου Ἔτους τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», στερεῶς καὶ κομψῶς δεδεμένοι μὲ πανί, τιμῶνται δὲ ἕκαστος δολλ. 3.00 καὶ ἀποστέλλονται παντοχοῦ ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν τελῶν.

Οἱ Τόμοι τοῦ ἀξιολόγου τούτου Θρησκευτικοῦ Περιοδικοῦ μας πρέπει νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν βιβλιοθήκην παντὸς Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ καθὼς καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον κάθε Κοινότητος. Ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» εἶναι ὠφελιμώτατον ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσαν Ἑλληνικὴν Οἰκογένειαν καὶ τὸ καλλίτερον δῶρον δι' οἱανδήποτε περίστασιν. Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER
25-19 30th Drive — Astoria, L. I.

Ἀρχιμ. Γ. Π.

ΑΙ ΕΝ ΡΩΜΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΚΑΤΑΚΟΜΒΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅταν προχωρήσῃ κανεὶς ἐπ' ἀρκετὸν εἰς τοὺς διαδρόμους τῶν ἐν λόγῳ χριστιανικῶν Κατακομβῶν τῆς Ρώμης παρατηρεῖ ὅτι ἐπικρατοῦν συνήθως ἀντὶ εἰκόνων τὰ διάφορα χριστιανικὰ σύμβολα μερικὰ τῶν ὁποίων μοὶ ἐφάνησαν ἐξαιρετικῶς ὡραίας τέχνης μαρτυρούσης τὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν ὑπομονὴν τῶν καλλιτεχνῶν οἱ ὁποῖοι ὑπὸ δυσχερεῖς συνθήκας εἰς καθύγρους ὑπογείους δρομίσκους εἰργάζοντο διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τοποθέτησιν τῶν συμβόλων ἐκείνων.

Ἡ περιστερά, ὁ φοῖνιξ, ἡ ἄγκυρα, ὁ ἀμνός, τὸ πλοῖον, τὸ πρόβατον, ἡ λύρα βλέπονται παντοῦ σχεδὸν εἰς τὰς Κατακόμβας. Ὁ Καλὸς Ποιμὴν ὁ βαστάζων τὸ πρόβατον τὸ ἀπολωλός, τὸ ὑπὸ τῆς θυέλλης κλυδωνιζόμενον εἰς τὸ πέλαγος πλοιάριον, εἶνε θέματα τὰ ὁποῖα βλέπονται συχνάκις εἰς τὰς Κατακόμβας αὐτάς.

Μία ἐξαιρετικῶς γλυκυτάτη εἰκών, συμβολικοῦ ἐννοεῖται περιεχομένου, μοὶ προσείλκυσεν ἰδιαιτέρως: Εἶνε γυνὴ ὀρθία, προσευχομένη μὲ τοὺς βραχίονας προτεταμένους. Ὁ σχετικὸς Ὁδηγὸς ἀναγράφει τὴν εἰκόνα αὐτὴν ὡς «ἡ προσευχομένη» καὶ ἡ Ἱ. Παράδοσις τὴν θέλει ὡς ὡρισμένην Ἁγίαν. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι δι' αὐτῆς τῆς εἰκόνος συμβολίζεται μᾶλλον ἡ ψυχὴ ἡ ἐλευθερουμένη ἀπὸ τῶν γηΐνων πικριῶν καὶ θλίψεων καὶ ἀνερχομένη πρὸς τοὺς οὐρανούς.

Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα θέματα ζωγραφικῆς εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος Κατακόμβας. Εἰκονίζεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὁ Ἀδάμ, ἡ Εὔα κατὰ τὴν πρωταρχικὴν εἰκονογραφικὴν μορφήν, ὁ Ἰωνᾶς ἐξερχόμενος ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, ὁ Δανιὴλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων, ὁ Ἡσαΐας κρατῶν εἰλητάριον, ὁ Μωϋσῆς, ὁ ἀναστὰς Λάζαρος καὶ ἄλλα.

Ἀλλὰ τὸ σύμβολον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο, συναντᾶται εἶνε ὁ Ἰ χ θ ὺ ς ὡς λέξις καὶ ὡς εἰκών. Ὅπου καὶ ἂν στρέψῃ κανεὶς τὰ βλέμματα, δὲν δύναται παρὰ νὰ διακρίνῃ τὸ ὡραῖον αὐτὸ σύμβολον. Ἡ εἰκὼν αὐτὴ καὶ ἡ λέξις ὁ Ἰ χ θ ὺ ς ἦτο τὸ σπουδαιότερον καὶ τὸ εὐχρηστότερον σύμβολον τοῦ ἀρχαίου Χριστιανισμοῦ.

Οἱ πρῶτοι-πρῶτοι Χριστιανοί, μὴ τολμῶντες ὡς γνωστόν, λόγῳ τῶν τρομερῶν διωγμῶν νὰ γράψουν τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐζωγράφιζον τὸ σχῆμα τοῦ Ἰ χ θ ύ ο ς ἢ ἔγραφον τὴν λέξιν Ἰ χ θ ύ ς τῆς ὁποίας, ὅπως γνωρίζομεν, τὰ στοιχεῖα ἀποτελοῦν τὰ ἀρχικὰ τῆς Θεολογικῆς φράσεως καὶ διδασκαλίας: «Ἰ η σ ο ῦ ς, Χ ρ ι σ τ ό ς, Θ ε ο ῦ Υ ἱ ό ς, Σ ω τ ή ρ.»

Εἶνε περίεργον ἀλλ' ἀληθέστατον ὅτι παντοῦ εἰς τὰς Κατακόμβας αὐτὰς εὑρίσκομεν κ α τ ά δ η λ ο ν τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Ἐνενήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν Κατακομβῶν εἶναι Ἑλληνιστί· πολὺ ἀργότερον ἐμφανίζονται ὀλίγαι Λατινιστί. Ὅπου καὶ ἂν ἔστρεφον τὸν ὀφθαλμόν μου ἔβλεπον Ἑλληνιστὶ τὴν ἐπιγραφὴν ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ καὶ διάφορα ὀνόματα Ἑλληνιστὶ γραμμένα.

Ὁ Ἑλληνισμὸς κατώρθωσε νὰ καταβῇ καὶ κάτωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς εἰς τοὺς ὑπογείους ἐκείνους πρώτους Χριστιανικοὺς Ναούς, τὰς Κατακόμβας. Διότι τὸ Χριστιανικὸν Εὐαγγέλιον, ἡ Θρησκεία τοῦ Ναζωραίου διὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης διεδόθη εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἦτο ὁ θεοτίμητος λαὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ.

(Συνεχίζεται)

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΟΠΩΣ καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα τελευταῖα εἴκοσι περίπου χρόνια, οἱ ὁμογενεῖς ὅλων σχεδὸν τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀμερικῆς προσέφερον τὸν ὀβολόν των διὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην Ὀργάνωσιν, τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν, ἔτσι καὶ πάλιν ἐφέτος, κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν περίοδον, 11—30 Νοεμβρίου, θὰ δείξουν ὡρισμένως τὴν μεγαλειτέραν προθυμίαν, προσφέροντες διὰ τῶν Κοινοτήτων, ἢ ὅπως ἄλλως καλύτερον γνωρίζουν, ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Εἶναι ἡ παγκοσμίως γνωστὴ ἐκείνη Ὀργάνωσις, ἡ ὁποία εἰς κάθε ὁμαδικὴν συμφορὰν προσέφερε καὶ προσφέρει πολλὰ διὰ νὰ ἀνακουφίζῃ τὴν ἀνθρωπίνην δυστυχίαν. Ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις ἐπιβάλλεται ὅπως φανοῦν πρόθυμοι ὅλοι. Εἶναι δι' ὅλον τὸν κόσμον τόσαι αἱ ἐπικείμεναι δυστυχίαι. Εἶναι τόσον πολλαὶ αἱ πληγαί, ὥστε δικαιολογεῖται κάθε ὑποστήριξις τὴν ὁποίαν θὰ χαρίσῃ κανεὶς πρὸς τὴν μεγάλην Ἐπικουρικὴν Παγκόσμιον Ὀργάνωσιν, πρὸς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν.

—⊹—

Η ΑΓΙΑ ΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΤΗΣ

ΠΟΛΛΑΙ χιλιάδες πιστῶν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς ὑφηλίου συνέρρεον ἄλλοτε μετ' ἐξαιρετικῆς εὐλαβείας εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν καὶ τὰ θεοβάδιστα μέρη τῆς Παλαιστίνης διὰ νὰ ἐκδηλώσουν καὶ ἐμπράκτως τὴν λατρείαν των πρὸς τὸν Σωτῆρα τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν Χριστόν. Καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐδεικνύετο ἀμέριστος καὶ ἡ ὑποστήριξις ὅλων, πρὸ παντὸς δὲ τῶν Ὀρθοδόξων, πρὸς τὸ Ὀρθόδοξον Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πρὸς τοὺς ἐκεῖσε Μοναχούς, οἱ ὁποῖοι μὲ τόσην αὐτοθυσίαν φροντίζουν διὰ τὰ Ἱερὰ Προσκυνήματα πάσης γῆς Παλαιστίνης. Ἀλλὰ κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἦλθεν ἐποχή, ἡ σημερινὴ ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ συρροὴ τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ ἰδίᾳ τῶν Ρώσσων, ἠλαττώθη εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. Καί, συνεπείᾳ τούτου, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἱερουσαλήμ, ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, εὑρίσκεται πρὸ πολλῶν ἐμποδίων καὶ δυσχερειῶν, δυσκόλως ἀντιμετωπίζουσα τὰς πολλαπλᾶς ἀνάγκας τοῦ θρόνου Της. Εἶναι ὅμως καθῆκον ὅ λ ω ν μας νὰ δείξωμεν θερμότατον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν καλυτέρευσιν τῆς θέσεως τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων προσευχόμενοι ὑπὲρ Αὐτῆς καὶ τῶν Φρουρῶν Αὐτῆς τοὐλάχιστον, ἐὰν δὲν δυνάμεθα νὰ βοηθήσωμεν Αὐτὴν καὶ κατ' ἄλλον τρόπον, τώρα μάλιστα μὲ τὴν ἐπίσημον ἀναγνώρισιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου της Τιμοθέου.

—⊹—

ΠΟΘΟΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΜΕΣΑ εἰς τὴν ὀξυτάτην διεθνῆ κατάστασιν τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησαν αἱ ἀκαταστασίαι τῶν Μεγάλων τῆς Γῆς, δὲν παύουν νὰ ὑψοῦνται πανταχόθεν καὶ πόθοι εἰρήνης κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς. Εἶναι ἡ ἀλήθεια ὅτι ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου διεκυβεύθη κατὰ τρόπον ἐμπνέοντα μεγίστας ἀνησυχίας· ἀλλ' εἶναι ἐξ ἴσου ἀληθὲς ὅτι δὲν ἀποκλείονται αἱ ἐλπίδες διευθετήσεως. Θὰ εἶναι ὅθεν ἀνάγκη νὰ παρακαταθέσωμεν τὰς ἐλπίδας αὐτὰς πρὸ τοῦ Θεοῦ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης, προσευχόμενοι πάντοτε. Αἱ ἡνωμέναι προσευχαὶ τῶν Χριστιανῶν εἶναι πάντοτε ἀποτελεσματικαί, ἀρκεῖ νὰ εἶναι εἰλικρινεῖς καὶ πλήρεις πίστεως πρὸς τὴν ἀστείρευτον πηγὴν τῆς ἀγάπης, τὸν Θεόν. «Τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις, δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ». Μόνον ὅθεν ἀπὸ Αὐτὸν δυνάμεθα, ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς αὐτῆς παραζάλης τῶν κρατῶν, νὰ ἀναμένωμεν τὸ μέγα δῶρον τῆς εἰρήνης. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο πρέπει νὰ ὑπάρχῃ πίστις θερμὴ καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ ἐξ ἄλλου καὶ πνεῦμα δικαιοσύνης. Μόνον αὐτὸ ἐξασφαλίζει εἰρήνην διαρκῆ. Ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὑφήλιον σήμερον καὶ νὰ εἶναι πάντοτε μαζύ μας ἡ περιπόθητος εἰρήνη, ὀφείλομεν νὰ προσευχώμεθα πάντοτε μὲ πίστιν καὶ εἰλικρίνειαν «ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου».

—⊹—

ΑΣ ΥΠΟΒΟΗΘΩΝΤΑΙ ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

ΕΧΟΜΕΝ καὶ ἄλλοτε κατ' ἐπανάληψιν γράψει ὅτι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη ὅπως οἱ ὁμογενεῖς συναλλάσσωνται ὅσον τὸ δυνατὸν μὲ ὁμογενεῖς. Καὶ ἀπὸ κοινωνικῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κοινοτικῆς ἀπόψεως ἐπιβάλλεται ὅπως τὰ ὁμογενῆ καταστήματα ὑποστηρίζωνται ἀπὸ τὰς ὁμογενεῖς οἰκογενείας. Ἀλλ' εἶναι ἐξ ἴσου μεγίστη ἀνάγκη ὅπως οἱ ὁμογενεῖς καταστηματάρχαι καὶ οἱ ὁμογενεῖς ἐργοδόται προσλαμβάνουν, κατὰ προτίμησιν, ὁμογενεῖς νέους καὶ ὁμογενεῖς νεάνιδας εἰς τὰς ἐργασίας των μ ὲ κ ά θ ε τ ρ ό π ο ν. Οχι μόνον διότι οἱ ὁμογενεῖς νέοι καὶ νεάνιδες συμβαίνει, τὰς περισσοτέρας φοράς, νὰ εἶναι στηρίγματα καὶ προστάται γονέων καὶ συγγενῶν ἀνασχολήτων καὶ ἀπόρων, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ ὁμογενεῖς ὑπάλληλοι θὰ δεικνύουν ἀσφαλῶς μεγαλύτερον καὶ θερμότερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιχειρήσεως. Ὥστε, ὅπως βλέπομεν, ἡ ὠφέλεια πάντως εἶναι διπλῆ ὅταν τὰ ὁμογενῆ καταστήματα ὑποστηρίζουν τὰ ὁμογενῆ παιδιὰ τῆς νέας γενεᾶς.

Ἀρχιμ. Γερμ. Πολυζωΐδου

Ο ΑΜΒΩΝ

Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΗΣ

Εἰς τὴν Ι΄ Κυριακὴν Λουκᾶ, 10ης Δεκεμβρίου 1939.

Ἡ συγκύπτουσα.—Οἱ ὑποκριταί.—Τί εἶνε ὑποκριταί; — Ἀρχαία ἀσθένεια. — Τὰ περίεργα μῆλα τῆς Ν. Ἀφρικῆς.—Ὁ χαρακτὴρ τοῦ ὑποκριτοῦ.—Λέγει κάθε ἄλλο παρὰ ἐκεῖνο ποὺ σκέπτεται.—Μᾶς κατατάσσει μεταξὺ τῶν Ἁγίων καὶ ἔπειτα μᾶς κατηγορεῖ κρυφά.—Ὁ βόας καὶ ὁ κροκόδειλος.—Οἱ ὑποκριταὶ καὶ εἰς τὴν θρησκείαν ἀκόμη.—Κλασσικὸν παράδειγμα.—Διακριτικά.—Ὁ πραγματικῶς ἐνάρετος δὲν εἶνε αὐστηρός.

«Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει;» (Λουκᾶ ΙΓ΄, 11)

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΥΠΤΟΥΣΗΣ

Ἕν θαῦμα ἔχει συντελεσθῇ σήμερον, ὅπως μᾶς διδάσκει ἡ Εὐαγγελικὴ Περικοπή. Μιὰ γυνὴ τοῦ λαοῦ, ἀφοῦ ὑπέφερεν ἐπὶ δέκα καὶ ὀκτὼ ὁλόκληρα χρόνια, διότι ἦτο «συγκύπτουσα, καὶ δὲν ἠδύνατο παντελῶς νὰ ἀνακύψῃ», (Λουκᾶ ΙΓ΄ 9), εὑρίσκει τὴν σωτηρίαν της ἀπὸ τὸν Μεγάλον Ἰατρὸν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων. Καὶ ἡ θεραπεία της ἔγινεν εἰς ἡμέραν νομικῆς ἀργίας, εἰς ἡμέραν Σαββάτου.

Μιὰ τάξις ὅμως ἀνθρώπων, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀντὶ νὰ χαροῦν διὰ τὴν θεραπείαν, ἀντὶ νὰ δοξάσουν τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ, αἰσθάνονται τὴν καρδίαν των νὰ κοχλάζῃ ἀπὸ βλεδυρὸν πάθος. Ἡ ὑποκρισία τοὺς ἔχει κάμει θύματά της καὶ θέλουν νὰ ἐξελέγξουν τὸν μὴ ἐλεγχόμενον. Ἡ κακία, φερομένη μὲ τὰ ὡραῖα ἐνδύματα τῆς ἀρετῆς, ζητεῖ νὰ σκεπάσῃ τὴν τερατώδη μορφήν της. Τοιαύτη ἡ ὑποκρισία! Φρικώδης καὶ ἀπαισία.

Δι' αὐτὸ θὰ περιγράψωμεν σήμερον μὲν «τί εἶνε ὑποκρισία, καὶ τί κερδίζει ὁ ὑποκριτής», εἰς δὲ τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ περιγράψωμεν ὁποία τύχῃ περιμένει πραγματικῶς τὸν ὑποκριτήν.

Αον.

ΤΙ ΕΙΝΕ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΚΑΙ ΤΙ ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ.—ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ

Ἡ ὑποκρισία δὲν εἶνε καινουργὴς ἀσθένεια. Ἔχει τὴν καταγωγήν της ἀπὸ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀρχαιότητα. Εἰς τοὺς Ἀρχαίους Ἕλληνας ἀπαντᾶ καὶ καυτηρίζεται πολλὰς φορὰς ὄχι μόνον ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἠθικολόγους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἀπὸ σκηνῆς διδάσκοντας. Μᾶς εἶνε γνωστὸν τὸ λεχθὲν ἀπὸ τὸν ἀρχαῖον σοφὸν διὰ νὰ κτυπηθῇ ἡ τότε κατάστασις:—ἡ μὲν γλῶσσα ὤμοσεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος», δηλαδὴ ἡ γλῶσσα εἶπε κάτι ἀλλ' ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδία σκέπτονται διαφορετικά.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὑποκρισία δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ θλιβερὰ κατάστασις κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ἄλλα σκέπτεται καὶ ἄλλα λέγει. Ἄλλα ἔχει εἰς τὴν καρδιάν του καὶ ἄλλα ἔχει εἰς τὰ χείλη του. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλά, ὡς εἶνε ἑπόμενον, ἄλλα κάμνει εἰς τὸ κρυπτὸν καὶ ἄλλα, ὅλως διόλου διάφορα, κάμνει εἰς τὸ φανερόν.

ΜΕΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΜΗΛΑ

Λέγουν πῶς εἰς τὰς ὄχθας μιᾶς λίμνης τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ὑπάρχουν μερικὰ περίεργα δένδρα ποὺ παράγουν μῆλα ὡραιότατα καὶ μεγάλα. Οἱ ξένοι περιηγηταὶ τῶν μερῶν ἐκείνων, καταμαστιζόμενοι ἀπὸ τὴν ζέστην καὶ τὴν δίψαν, τρέχουν νὰ κόψουν ἀπὸ τὰ μῆλα ἐκεῖνα διὰ νὰ δροσίσουν τὸν λάρυγγά των. Ἀλλὰ τὰ ὡραῖα ἐκεῖνα μῆλα εἰς τὸ πρῶτον πιάσιμον σπάνουν. Μόνον ὁ φλοιὸς καὶ ἡ σκόνις μένει εἰς τὰ χέρια των ὡς ἀπόδειξις τῆς ἀπατηλῆς ἐκείνης ὡμορφιᾶς.

ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΟΥ ΥΠΟΚΡΙΤΟΥ

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν ἀναλύει καλὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ὑποκριτοῦ. Ἐξωτερικῶς ὁ ὑποκριτὴς φαίνεται ἐνάρετος, δίκαιος, εὐσεβής, ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως δὲν εἶνε τίποτε. Κατηγορεῖ καὶ σχολιάζει—ὄχι κατὰ πρόσωπον, ἀλλ' εἰς τὰ κρυφὰ— κάθε ἄνθρωπον ποὺ θὰ ἔπερνε τὴν πρωτοβουλίαν κάθε καλοῦ ἔργου. Ἡ ἀναξιοπρέπεια καὶ ἡ κολακεία εἶναι ἀδελφαί του δίδυμοι, ἐνῷ πατέρα ἔχει τὸν φθόνον καὶ μητέρα τὴν ἀδιακρισίαν.

Ὑπὸ προσωπίδα μειδιῶσαν κρύπτει ἀπαίσιον πρόσωπον. Εἶνε χαμαιλέων· μὲ τὸν καλὸν γίνεται καλὸς καὶ μὲ τὸν κακὸν κακός, καὶ λέγει π ά ν τ ο τ ε κάθε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ σκέπτεται· καὶ περιμένει εὐκαιρίαν κατάλληλον διὰ νὰ ρίψῃ τὸ βέλος τῆς πονηρίας του. Μᾶς ὁρκίζεται φιλίαν πιστὴν καὶ μόλις συναντήσῃ τὸν πρῶτον τυχόντα ἐχθρόν μας ἀρχίζει, μὲ τρόπον, νὰ ἐκστομίζῃ τὰς παραδοξοτέρας ἐναντίον μας κατηγορίας.

Ἐὰν τοῦ ζητήσωμεν τὴν γνώμην του εἰς τὰ φανερὰ διὰ κάποιο ἔργον μας θὰ τὸ ἐπαινέσῃ ὡσὰν νὰ τὸ κατεβάσαμεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ἀλλὰ δὲν θὰ περάσῃ πολὺ καὶ θὰ τὸ ψέξῃ πολὺ ἄσχημα. Ἀλλοίμονον δὲ ἐὰν τοῦ δώσωμεν εὐκαιρίαν νὰ πῇ ποιὰν ἰδέαν ἔχει περὶ ἡμῶν. Θὰ μᾶς ἀποδώσῃ ὅλου τοῦ κόσμου τὰ προτερήματα, θὰ μᾶς κατατάξῃ ὡρισμένως μεταξὺ τῶν Ἁγίων· ἀλλὰ μόλις ἀποχωρισθῶμεν καὶ θὰ μᾶς κατηγορήσῃ μὲ τὸν ἐλεεινότερον τρόπον.

ΔΕΙΚΝΥΕΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ

Ὁ βόας εἰς μερικὰ μέρη βγάζει φωνὰς ὁμοίας πρὸς τὰς φωνὰς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ κροκόδειλος κλαίει διὰ νὰ προσελκύσῃ τὸ θῦμά του· κατὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς τρόπον καὶ ὁ ὑποκριτὴς μετέρχεται τὰ πάντα διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ τοὺς ἄλλους· καὶ πρὸ παντὸς μεταχειρίζεται ὅ,τι δὲν ἔχει. Ἠμπορεῖ νὰ χύσῃ ἅφθονα δάκρυα ἀμέσως «κατὰ παραγγελίαν» καὶ εἰς ὁποιανδήποτε ὥραν. Ἠμπορεῖ νὰ εἶνε γελαστὸς ἐνῷ ἡ λύπη τὸν κατατρώγει. Ἀλλάσσει χρώματα κάθε λίγο. Ὑ-

πὸ τὸ φαιδρὸν γέλοιο του κρύπτεται κίνδυνος, ὅπως καὶ ὑπὸ τὴν ὡραίαν πολλάκις ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης κρύπτεται τρομερὰ ὕφαλος.

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΙΑΝ ΑΚΟΜΗ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΥΠΟΚΡΙΤΑΙ

Ὁ ὑποκριτὴς ἐπεκτείνει τὸν κύκλον του ἀτυχῶς καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀκόμη, ὅπως βλέπομεν πολλάκις. Θέλει νὰ ἔχῃ τὰ πρωτεῖα εἰς τὰ ζητήματα τῆς Θρησκείας καὶ τῆς πίστεως, ἐνῷ ἐσωτερικῶς εἶνε γρανίτης.

Ἐὰν θελήσωμεν ἐπὶ παραδείγματι νὰ συγχρονίσωμεν ὀλίγον εἰς τὰ ἐξωτερικά της καὶ ἐπουσιώδη τὴν Ἐκκλησίαν, αὐτὸς πρῶτος-πρῶτος θὰ φέρῃ τὰ μεγαλείτερα ἐμπόδια. Εἶνε πάντοτε κολλημένος εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς μόνον τύπους· ποτὲ δὲν θέλει νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων. Ποτὲ δὲν ἐμβαθύνει εἰς τὸ κἄθε τι· πέρνει ὅλα ἐπιπόλαια.

ΚΛΑΣΣΙΚΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Δυνατὸν παράδειγμα ὑποκρισίας μᾶς δίδει καὶ πάλιν ἡ Καινὴ Διαθήκη. (Λουκᾶς 18, 10). Ἐπῆγαν, λέγει, δύο εἰς τὸν Ναὸν διὰ νὰ προσευχηθοῦν. Καὶ ὁ μὲν Φαρισαῖος μὲ ἐγωϊσμὸν ἔλεγε μεγαλόφωνα:—«Σ' εὐχαριστῶ, Θεέ μου, ποὺ δὲν εἶμαι ὅπως οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, ἅρπαγες, ἄδικοι, ἢ καί, μὲ μίαν λέξιν, ὅπως αὐτὸς ὁ Τελώνης. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων νηστειῶν, νηστεύω καὶ δύο φορὰς τὴν ἑβδομάδα καὶ ἀποδεκατῶ ὅλα ὅσα κερδίζω».

Ὁ Τελώνης οὔτε ἐτόλμα κἂν νὰ προσίδῃ πρὸς τὸν οὐρανόν· ἐκτυποῦσε τὸ στῆθός του εἰς ἔνδειξιν λύπης καὶ μετανοίας καὶ συγκινημένος, τίποτε ἄλλο δὲν ἠμποροῦσε νὰ εἰπῇ ἐκτὸς τοῦ:—«Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ».

Ἡ ὑποκρισία ἐτύφλωνε τὸν Φαρισαῖον κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ μὴ μετανοήσῃ διὰ τὴν ἁμαρτωλήν του κατάστασιν καὶ νὰ μὴ ζητήσῃ τὸ ἔλεος καὶ τὴν συγγνώμην ἀπὸ τὸν Θεόν, τὴν ὁποίαν ζητήσας ἐξ ὅλης καρδίας, ἐπῆρεν ὁ Τελώνης.

Ἦσαν βέβαια καὶ οἱ δύο ἁμαρτωλοί, ἀλλ' ὁ μὲν ὡμολόγει τὰς ἁμαρτίας του καὶ ἐλυπεῖτο δι' αὐτάς, ἐνῷ ὁ ἄλλος τὰς ἔκρυπτεν ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν καρδιογνώστην Θεόν, θέλων νὰ ὑποκριθῇ καὶ πρὸ τοῦ «ἐτάζοντος καρδίας καὶ νεφρούς».

ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ

Ἀλλ' ἴσως θὰ ἐρωτοῦσε κανεὶς πῶς θὰ ἠμποροῦσαμε νὰ διακρίνωμεν τὸν ὑποκριτὴν ἀφοῦ αὐτὸς φαίνεται ὅτι ἔχει ζῆλον μεγαλείτερον καὶ τοῦ πραγματικῶς εὐσεβοῦς, ἀφοῦ, εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἠθικῆς, φαίνεται αὐστηρότερος καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν πραγματικῶς ἐναρέτων.

Αὐτὸ ἀκριβῶς, ἡ μεγάλη του δηλαδὴ αὐστηρότης καὶ ὑπερβολή, θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς μέσον διὰ νὰ ἀποκαλύψωμεν τὸν κρυπτόμενον ὑπὸ τὸ προσωπεῖον. Διότι ἀρετὴ πολὺ αὐστηρὰ διὰ τοὺς ἄλλους, εἶνε πάντοτε ὕποπτος. Ὁ ἀληθῶς ἐνάρετος εἶνε μὲν αὐστηρὸς πρὸς τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ ἐπιεικὴς πρὸς τοὺς ἄλλους· διότι ἐκ πείρας γνωρίζει πόσον δύσκολον εἶνε εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ νικᾷ πειρασμοὺς ἐξωτερικοὺς καὶ νὰ καταβάλλῃ ἐσωτερικὰς ὁρμάς. Ἀλλὰ καὶ ἂν κἄποτε ἀναγκασθῇ νὰ μαλώσῃ τὸν ἄλλον διὰ πραγματικὸν παράπτωμα, θὰ τὸ κάμῃ μὲ στενοχωρίαν, ἀποβλέπων εἰς μόνην τὴν διόρθωσιν, ὄχι δὲ καὶ εἰς τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ ἁμαρτήσαντος ὅπως κάμνει ὁ ὑποκριτής.

Ἂς ἴδωμεν τόρα εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς παρούσης μελέτης, «τί κερδίζει ὁ ὑποκριτής».

Ὑπὸ Ἠλία Κων. Μάνου

ΠΕΡΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ «ΟΡΘ. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ»

Δὲν θὰ ἀπεμακρυνόμεθα τῆς ἀληθείας ἐάν, προκειμένου περὶ περιοδικοῦ θρησκευτικοῦ κύρους, ἐλέγομεν ὅτι ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» προσφέρει βαρυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ γένος μας.

Διὰ σοβαρῶν δημοσιεύσεων ἐξαίρουν δι' αὐτοῦ τοὺς ἑλληνικοὺς ὀρθοδόξους ἀγῶνας τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ, ἐκλεκτοὶ θεολόγοι, τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων θεράποντες καὶ ἔνθεοι λάτραι τῶν προγονικῶν ἀρετῶν.

Ὁ θαυμασμὸς πρὸς φωτεινὸν παράγοντα τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς προκοπῆς, ἐπιβάλλουν ὑποχρέωσιν ὅπως καταστήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» ὅσον τὸ δυνατὸν γνωστοτέραν τὴν σταδιοδρομίαν του.

Τὴν πραγματικὴν εἰκόνα τῶν Πατέρων τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, τὴν πνευματικὴν ἐπίδοσιν, πολλάκις δὲ καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῶν δρᾶσιν εὑρίσκομεν ἀσφαλῶς ἐπὶ τοῖς γραμμένοις αὐτῶν ἔργοις. Καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ ὑπηρέται τοῦ Χριστοῦ μας, ἐμπειρότατοι ἑλληνισταί, ἐκδίδουν μετὰ πάσης φιλοπονίας τὸν «Παρατηρητήν».

Μέχρι σήμερον, τὸ ἔργον τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Βοστώνης κ. κ. Ἀθηναγόρα, συνεχίζει ἄλλος μύστης τῆς θεολογίας χειραγωγῶν τοὺς περὶ τὰ Ἑλληνικὰ Ὀρθόδοξα γράμματα ἀσχολουμένους καὶ ἐνδιαφερομένους εἰς τὴν ἀκριβῆ κατονόησιν τῶν δυσκάμπτων θρησκευτικῶν ἰδεῶν, τῶν αὐστηρῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐκφράσεων, τοῦ ἀθανάτου φιλοσοφικοῦ μνημείου τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Ὁ Ἄμβων σήμερον εἰς τὰς στήλας τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» ἀριθμεῖ ἀρκετὰς ἑκατοντάδας σελίδων, καὶ ἐξίσταται ἀληθῶς ὁ λαμβάνων δὶς τοῦ μηνὸς καὶ διαπορεῖται, πῶς ὁ ἄνθρωπος τολμᾷ ν' ἀναλάβῃ, μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἔργον θρησκευτικὸν καὶ γιγάντειον, ἀνυπολόγιστον, ὑπισχνούμενον τὴν ὠφέλειαν τοῖς περὶ τὰ Ἑλληνικὰ Ὀρθόδοξα γράμματα ἀσχολουμένοις.

«Ὁ Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» εἶναι ἀληθὴς κιβωτὸς τῶν ἀξίων λόγου, ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ὑπομνημάτων, εἶναι περιοδικὸν ἐξαιρετικῶς θρησκευτικόν, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγων ἐτῶν δυσκόλως θὰ ἐφαντάζετό τις, ὅτι ἠτό ποτε δυνατὸν νὰ γραφῇ καὶ νὰ ἐκδοθῇ ἐν Ἀμερικῇ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΙΕΡΕΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Εὐλαβέστατοι συνδρομηταὶ Ἱερεῖς ὅπως, ὁσάκις μετατίθενται, γνωρίζωσι τοῦτο, δι' ἰδιαιτέρου σημειώματος πρὸς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ 2519, 30th Drive, Astoria, N. Y., συναποστέλλοντες καὶ τὴν νέαν των διεύθυνσιν, καθαρογραμμένην.

Ἄλλως, ἐφ' ὅσον δὲν εἰδοποιεῖται τὸ Γραφεῖον περὶ τῆς μεταθέσεώς των γραπτῶς ἢ περὶ τῆς ἀλλαγῆς τῆς κατοικίας των, τὸ φύλλον θὰ ἀποστέλληται εἰς τὴν παλαιὰν διεύθυνσιν μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘ. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Β. ΚΑΙ Ν.

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Ἐλλογίμους Διδασκάλους καὶ Διδασκαλίσσας τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς:

Τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον χαιρετίζει ὑμᾶς ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ εἰς τὸ Σχολικὸν Ἔτος 1939-1940, καὶ εὐχεται ὑμῖν πᾶσαν εὐτυχίαν καὶ κατὰ τὴν Σχολικὴν ταύτην περίοδον. Τὸ πράττει δὲ τώρα, διότι δὲν εἴχομεν εἰσέτι τὰς νέας διευθύνσεις ὅλων τῶν Διδασκάλων καὶ Διδασκαλισσῶν.

Τὸ ἔργον ὑμῶν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ εἶναι βαρὺ καὶ ἐπίπονον, προκειμένου περὶ τῆς πνευματικῆς διαπλάσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γενεᾶς. Εἶναι ὅμως ἔργον ὕψιστον καὶ εὐλογημένον ὑπὸ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀχθῇ εἰς πέρας μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἱεραποστολικοῦ ζήλου.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπή, τὸ Ἀν. Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, αἱ Κοινότητες καὶ οἱ ἡγέται αὐτῶν κατανοοῦσι πλήρως τὴν ἱερότητα τοῦ ὑμετέρου ἔργου καὶ διὰ τοῦτο εὐφήμως ἐμνήσθησαν ὑμῶν κατὰ τὸ πρὸ ἡμερῶν συγκροτηθὲν ἐν Ντητρόϊτ, Μίτσιγκαν, Ζ' Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον, ὅπου πολλὰ τὰ καλὰ ἠκούσθησαν διὰ τοὺς ἐνθουσιώδεις ἐργάτας τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως αὐτῶν.

Ἔχοντες λοιπὸν ὡς προπύργιον ὑμῶν τὸ Α. Ε. Σ., νὰ εἶσθε βέβαιοι, ὅτι, μέσῳ αὐτοῦ, συντόμως θὰ ἐξασκήσητε τὸ ἔργον ὑμῶν ὑπὸ εὐνοϊκωτέρας καὶ καλλιτέρας συνθήκας.

Τὸ ζήτημα τῆς συντάξεως τῶν Διδασκάλων ἐκανονίσθη ὁριστικῶς, ὡς δι' ἄλλης ἐγκυκλίου ἀναγγέλλομεν ὑμῖν...Τὸ ζήτημα τῆς δωδεκαμήνου πληρωμῆς ὑμῶν ἐνεκρίθη παμψηφεὶ καὶ ἀπὸ τὸ Ζ' Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον ἐν Ντητρόϊτ, Μίτσιγκαν.

Τὸ δὲ γόητρον καὶ ἡ ἠθικὴ θέσις τῶν Διδασκάλων σήμερον εὑρίσκονται εἰς τὸ ἁρμόζον κοινωνικὸν ἐπίπεδον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν παρετηρεῖτο κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη.

Ἀπομένει ὅθεν εἰς τὸν ὁμογενῆ διδασκαλικὸν κόσμον νὰ ἐκτιμήσῃ ὅλα ταῦτα, νὰ ἐνισχύσῃ τὸ Α. Ε. Σ. εἰς τὰς προσπαθείας του ταύτας καὶ νὰ συνεργάζηται μετ' αὐτοῦ μὲ ἀφοσίωσιν, εἰς τρόπον ὥστε αἱ Κοινότητές μας ἐκ τῶν παρουσιαζομένων ἔργων ἀπὸ Σχολικῆς καὶ Ἐκπαιδευτικῆς ἀπόψεως νὰ προβαίνωσιν ἀδιστάκτως εἰς τὰς δεούσας ἀποφάσεις των.

Διὰ τοῦτο θὰ ἠθέλομεν ἀπὸ ὑμᾶς:

1) Νὰ βοηθῆτε εἰς τὸ ἄνοιγμα Σχολείου εἰς πᾶσαν Παροικίαν.

2) Νὰ ἀναλαμβάνητε καὶ ἄλλην τινὰ κοινοτικὴν ἐργασίαν, ἐμπράκτως ἀποδεικνύοντες, ὅτι ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν Κοινότητα, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Σχολεῖον.

3) Νὰ συνοδεύητε τοὺς Μαθητὰς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὰς Κυριακάς.

4) Νὰ ἐφαρμόζητε τὸ Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα τοῦ Α. Ε. Σ. ὡς παιδαγωγικὸν βοήθημα, ὅπερ μερικοὶ παραμελοῦσι.

5) Νὰ διατηρῆτε τὰς Σχολικὰς αἰθούσας καθαράς, ἐν τάξει δὲ τὸ Σχολικὸν Ἀρχεῖον, τὸ Μαθητολόγιον, τὸ Βιβλίον τῆς διδασκομένης ὕλης, τὸ Βιβλίον Παρουσίας καὶ Βαθμολογίας τῶν Μαθητῶν, καὶ τὸ τοῦ Ὑλικοῦ τοῦ Σχολείου.

6) Νὰ εὑρίσκησθε εἰς τὸ Σχολεῖον ἓν τέταρτον τῆς ὥρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων.

7) Νὰ βοηθῆτε τὰ Διοικ. Συμβούλια καὶ τὰς Σχολικὰς Ἐφορείας πρὸς αὔξησιν τῶν πόρων τοῦ Κοινοτικοῦ Ταμείου διὰ τῆς διοργανώσεως ἑορτῶν καὶ τελετῶν μὲ σεμνὰς καὶ ἠθικοπλαστικὰς παραστάσεις.

8) Νὰ ἀποκτᾶτε τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν Μαθητῶν μὲ καλοὺς τρόπους, ἀποφεύγοντες τὸ ξύλον καὶ ἀπρεπεῖς χαρακτηρισμούς.

9) Νὰ μὴ ἀναμιγνύησθε εἰς κοινοτικὰς διαφοράς.

10) Νὰ μὴ γίνησθε ἀφορμὴ ἱδρύσεως ἰδιωτικῶν Σχολείων, διότι οἱ τοιοῦτοι Διδάσκαλοι διαγράφονται ἀπὸ τὸν Πίνακα τῶν ἀνεγνωρισμένων Διδασκάλων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

11) Νὰ στέλλητε ἐκθέσεις περὶ τῆς ἐργασίας ὑμῶν εἰς τὸ Α. Ε. Σ. νὰ ἀπαντᾶτε εἰς τὰς ἐγκυκλίους αὐτοῦ καὶ νὰ γράφητε εἰς αὐτὸ ἐλευθέρως διὰ πᾶν ζήτημα ὑμῶν.

12) Τὸ ἐσώκλειστον ὧδε ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ περὶ Σχολείων, Μαθητῶν καὶ Διδασκάλων, νὰ τὸ συμπληρώσητε ΑΜΕΣΩΣ καὶ νὰ τὸ στείλητε εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν, διότι ἀφορᾷ ὑμᾶς προσωπικῶς.

Ἐπὶ τούτοις, εὐχόμενοι ὑμῖν αἴσιον τὸ Σχολικὸν Ἔτος 1939-1940, διατελοῦμεν

Μετ' εὐχῶν πολλῶν
ΤΟ ΑΝΩΤ. ΕΚΠ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ὁ Πρόεδρος
Ὁ Ἀμερικῆς ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΙΣ

Προκηρύσσεται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» Ἄσκησις ἀπὸ τῆς 16ης Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1939.

ΟΡΟΙ:

Κατὰ τὴν ἄσκησιν αὐτὴν θὰ δίδηται ἐν ὡραῖ ον δῶρον μορφωτικῆς φύσεως πρὸς τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον θὰ ἀποστείλῃ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ μας, 2519, 30th Drive, Astoria, N. Y., ἐντὸς ἰδιαιτέρου φακέλλου ἓν οἱονδήποτε ἐδάφιον δύο ἢ τριῶν γραμμῶν ἐκ τῶν Τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν (Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ, Ἰωάννου) διδακτικοῦ ἢ ἠθικοῦ περιεχομένου, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἤθελε δημοσιευθῇ ἐν τῷ «Παρατηρητῇ» ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐπιστέλλοντος.

Ἡ Ἄσκησις δὲν περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς ἀναγνώστας τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλ' ἐπεκτείνεται πρὸς ὅ λ ο υ ς τοὺς ὁμογενεῖς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις καὶ Καναδᾷ.

Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον δύνανται νὰ λάβουν μέρος μόνον λαϊκοί, Ἕλληνες ἢ Ἑλληνίδες ἢ ξενόγλωσσοι σύζυγοι ὁμογενῶν, ἀσχέτως ἡλικίας, οὐχὶ δὲ κληρικοὶ ἢ λαϊκοὶ Θεολόγοι.

Τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιστέλλοντος, ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως καὶ πολιτείας ἔνθα παραμένει ὁ διαγωνιζόμενος, πρέπει νὰ εἶνε καθαρογεγραμμένα.

Τὸ ἀποσταλησόμενον ἐδάφιον θὰ εἶναι, ἐννοεῖται, εἰς τὴν Ἑ λ λ η ν ι κ ὴ ν γλῶσσαν καὶ θὰ φέρῃ κάτωθεν καθαρὰν καὶ εὐανάγνωστον τὴν παραπομπὴν ἀπαραιτήτως.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Σπυρ. Κ. Οἰκονόμου, Δ. Φ.

ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΣΤΙ ΜΟΥ ΠΛΗΣΙΟΝ;

Ἡ θεία πανσοφία λαβοῦσα ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ἐρωτήματος τοῦ νομικοῦ νὰ διδάξῃ κατὰ τὸν πλέον ἁπλούστατον καὶ σαφέστατον τρόπον, τὸ κήρυγμα τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ἀπέδειξε πασιφανέστατα, διὰ τῆς συγκινητικωτάτης καὶ διδακτικωτάτης παραβολῆς τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου, ὅτι πλησίον εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, ἄνευ διακρίσεων, ἐξαιρέσεων ἢ προτιμήσεων. Καταρρίψασα δὲ τοὺς φραγμοὺς τῶν αἰώνων, τὰ μίση τῶν λαῶν, τὰ πάθη τῶν ἐθνῶν καὶ τὰς κακίας τῶν ἀνθρώπων, ἅτινα ἐδημιούργησεν ἡ ἁμαρτία, ἐθέσπισε τὴν ἰσότητα μεταξὺ τοῦ ποιμνίου της καὶ καθώρισεν ὅτι πλησίον ἔχων δικαιώματα συμμετοχῆς ἐπὶ τῆς ἀγάπης μας, τῆς φιλανθρωπίας μας καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας μας, εἶναι πᾶς ἄνθρωπος ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος ἢ θρησκεύματος, εἴτε γνωστὸς εἶναι εἴτε ἄγνωστος, εἴτε πλούσιος ἢ πτωχός, εἴτε βασιλεὺς ἢ στρατιώτης, εἴτε ἐνάρετος ἢ ἁμαρτωλός, εἴτε συγγενὴς ἢ ξένος, εἴτε φίλος ἢ ἐχθρός.

Ἡ θεία ἀγαθότης ἐγκαινιάζουσα, διὰ τοῦ κηρύγματος τούτου μίαν νέαν κοινωνίαν ἀνθρώπων, ἄνευ τάξεων ἢ ἀξιωμάτων, ἀναπτύσσει τὸν νόμον τῆς ἀγάπης καὶ εὐσπλαγχνίας, ἄνευ ὁρίων ἢ περιορισμῶν, τονίζει τὴν ἀδελφοσύνην, ἄνευ προσωπικῶν ὑπολογισμῶν, καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ τάσσουσα τοὺς πιστούς, εὐσεβεῖς καὶ ἐναρέτους ἐν μιᾷ χρηστοτάτῃ κοινωνίᾳ, ἐμπνέει τούτοις τὸ συναίσθημα τῆς φιλανθρωπίας, τῆς ἀλληλοβοηθείας καὶ τῆς ἀλληλοϋποστηρίξεως. Ἐπιβάλλουσα τὸ ἠθικὸν καλόν, ὑπαγορεύει τὴν ἀπροφάσιστον συνδρομὴν πρὸς πάντα ἄνθρωπον ζητοῦντα τὴν ἠθικὴν ἢ ὑλικὴν ἐνίσχυσιν, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τὴν περιέργειαν νὰ ἐξακριβώσῃ τίς ἐστὶν ὁ αἰτῶν τὴν συνδρομήν.

Οὐχ' ἧττον ὅμως, ἀλλοίμονον τοῖς ὑποκριταῖς! Τὸ σάρωθρον τοῦ φθοροποιοῦ χρόνου, ὑπεισελθὸν καὶ ἐν τῇ χρηστοτάτῃ αὐτῇ οἰκογενείᾳ τῶν ἀνθρώπων, διέφθειρε διὰ μέσου τῶν αἰώνων, τοὺς λαοὺς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας. Ἡ σύγχρονος μάλιστα χριστιανικὴ κοινωνία, παρεκκλίνουσα τελείως τοῦ ἠθικοῦ καὶ ἀληθοῦς χριστιανικοῦ σκοποῦ της, φέρει ἀσυνειδήτως τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ καλύψῃ ὑπ' αὐτό, ὅλας τὰς ἀνόμους καὶ ἀπανθρώπους σκληρότητάς της. Καὶ ὅταν τολμήσῃ τις νὰ ὑπενθυμίσῃ αὐτῇ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς θείας ἀγαθότητος καὶ πανσοφίας, ἀπευθύνει ἀσυνειδήτως τὴν στερεότυπον ἐρώτησιν τοῦ μωροσόφου ἐκείνου νομικοῦ: καὶ ποῖος εἶναι ὁ πλησίον μου;

Μὴ πλανᾶσθε καὶ μὴ ἐκπλήττεσθε! Καμαρώσατε μόνον τοὺς συγχρόνους νεοπλούτους, οἵτινες, τίς οἶδε, μὲ πόσας ἀνομίας συνεσώρευσαν τοὺς θησαυρούς των, καὶ ζῶντες ἤδη ἐν χλιδῇ καὶ εὐμαρείᾳ, ἀποκτηνοῦνται ἐν τῇ ἀπολαύσει τῶν ἀγαθῶν των. Ὑποκρινόμενοι δέ, ὅτι οὐδαμοῦ βλέπουν τὴν πεῖναν καὶ τὴν δυστυχίαν καὶ ἐκλαμβάνοντες ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ των καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ὡς εὐτυχεῖς, ὑπεραίρονται ὅτι εἶναι οἱ πιστότεροι καὶ οἱ ἀληθέστεροι χριστιανοί, καί, προσφέροντες ἐνίοτε τὰ ψυχία τῆς τραπέζης των εἰς τοὺς πτωχοὺς συγγενεῖς των, καυχησιολογοῦνται, ὅτι ἐκτελοῦν κάλλιον παντὸς ἄλλου τὸ χριστιανικόν των καθῆκον. Καὶ ἂν τις τοὺς ὑποδείξῃ τὴν ἐπιβεβλημένην ὑποχρέωσίν των, τὴν ὁποίαν ἔχουν ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, σᾶς δίδουν τὴν στερεότυπον ἀπάντησιν τοῦ νομικοῦ: Τίς ἐστὶν ὁ πλησίον μου;

Παρατηρήσατε, τῷ ὄντι, εἰς ποῖον βαθμὸν ἀξιοθρηνήτου καταστάσεως ἔχει φθάσει ἡ ἐξέλιξις τῆς σημερινῆς κοινωνίας! Παρακολουθήσατε τὴν σκληρὰν ἀδιαφορίαν γονέων, νὰ ἐγκαταλείπωσι ἀστόργως τὰ τέκνα των, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὑστεροβούλων καὶ καλοθελητῶν εὐεργετῶν των. Ἴδετε φίλους, οἵτινες ἐπειδὴ μετηνέχθησαν εἰς πλούσια περιβάλλοντα, ἐγκατέλειψαν μὲ ὠμὴν σκληρότητα τοὺς πτωχοὺς μέν, ἀλλὰ εἰλικρινεῖς φίλους των. Ἀντικρύσατε εὐτυχοῦντα καὶ εὐημεροῦντα τέκνα, ἅτινα μὴ θέλοντα νὰ παραδεχθοῦν τὴν δυστυχίαν τῶν γεννητόρων των, ἐπιθυμοῦν νὰ καυχῶνται ὅτι εἶναι οἱ ἐναρετώτεροι τῶν χριστιανῶν! Κυττάξετε τοὺς εὐεργετηθέντας οἱ ὁποῖοι ἐν μέσῳ τῆς εὐτυχίας των μεθύοντες, περιφρονοῦν ἀγνωμόνως τοὺς πενομένους εὐεργέτας των. Ναί! ἴδετε ὅλους αὐτοὺς ζῶντας ἐν εὐμαρείᾳ· θωπεύοντες ἐπιδεικτικῶς τὰς προτεταμένας γαστέρας των, ἀρέσκονται νὰ ἐγωΐζωνται, ὅτι εἶναι οἱ κάλλιστοι τῶν χριστιανῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλ' οὐδαμοῦ βλέπουν τὴν δυστυχίαν διὰ νὰ τὴν ἀνακουφίσωσιν. Καὶ ἂν θελήσητε νὰ τοὺς μεταφέρητε εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ τοὺς ὑποδείξητε τὴν σκληρὰν ἀσπλαγχνίαν των, ἀναφωνοῦν ὁμοίως ὅπως καὶ ὁ ἀσεβὴς ἐκεῖνος νομικός: καὶ ποῖος εἶναι ὁ πλησίον μας;

Φεῦ, μὴ πλανώμεθα! Εὐσεβὴς ἄνθρωπος λογίζεται ἐκεῖνος μόνον, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον ἀποφεύγει τὴν ἐκτέλεσιν κακῶν πράξεων, ἀλλὰ καὶ ἀκολουθεῖ τὸ θεῖον κήρυγμα, τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ἀρχίζει ἐκ τῶν οἰκείων του, συγγενῶν του καὶ φίλων του, καὶ ἐπεκτείνει ἀδιακρίτως τὴν χριστιανικήν του ἀγάπην, ἐξ ἴσου, ἐφ' ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ἐνάρετος ἄνθρωπος δὲν λογίζεται μόνον ὁ πεποιρικισμένος μόνον ὑπ' ἀρετῶν, ἀλλ' ὁ ἐκδηλώνων τὰς ἀρετάς του διὰ τῆς ἀνιδιοτελοῦς, ἀδόλου καὶ ἐνεργοῦ φιλανθρωπίας του ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν του. Ἀληθὴς χριστιανὸς λογίζεται μόνον, ἐκεῖνος ὅστις πληρούμενος ἐν τῇ καρδίᾳ του ὑπὸ συγκινήσεως, συμπαθείας, εἰλικρινοῦς εὐσπλαγχνίας καὶ πραγματικοῦ οἰκτιρμοῦ πρὸς τοὺς πάσχοντας, σπεύδει πάντοτε νὰ παράσχῃ κατὰ τὸ δυνατὸν μέτρον τῶν δυνάμεών του, πᾶσαν ὑλικὴν ἢ ἠθικὴν ἐνίσχυσιν, μιμούμενος οὕτω ἐξ ὁλοκλήρου τὴν χριστιανικὴν πρᾶξιν τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰς τὸ περικάλυμμα τοῦ Περιοδικοῦ, πλησίον τῆς διευθύνσεώς σας, εἶνε σημειωμένη ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν λήγει ἡ συνδρομή σας. Θερμῶς παρακαλεῖσθε ὅπως φροντίσητε νὰ ἀνανεώσητε τὴν συνδρομήν σας, προτοῦ αὕτη λήξῃ, διότι μετὰ τὴν πάροδον τῆς χρονολογίας αὐτῆς ἡ ἀποστολὴ τοῦ περιοδικοῦ διακόπτεται αὐτομάτως καὶ ἀνεξαιρέτως δι' ὅλους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΕΣΣΑΡΑ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΥΤΗΣ

Ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους δυνατοὺς ὅρους καὶ οἰωνοὺς συνῆλθεν ἐν Δετρόϊτ, Μίτσ., καὶ ὡρισμένως ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἡ Ζ΄. Γ. Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις τῆς Κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὡς χρόνος εἶχεν ὁρισθῇ ἡ 15-22α Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ.

Συμπεριεκλείοντο:

Συνέλευσις ἰδιαιτέρα τοῦ Ἱ. Κλήρου.

Συνέδριον τῶν Ἑλλήνων Διδασκάλων· καὶ τὸ

Βον Γεν. Συνέδριον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Ἑλληνίδων Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, τῇ συνοδείᾳ τοῦ Ἱερολ. Θεοδ. Κοκκινάκη, ἀφίκετο εἰς Δετρόϊτ, γενόμενος δεκτὸς ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ὑπὸ ἀντιπροσώπων τοῦ κ. Δημάρχου, τῶν Εὐλαβ. Ἱερατ. Προϊσταμένων τῶν Κοινοτήτων ἡμῶν, τῶν Διοικητ. Συμβουλίων μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Β. Κωνσταντινίδην, πρόεδρον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Διοργανωτικῆς τοῦ Συνεδρίου Ἐπιτροπῆς ὑπὸ Πρόεδρον τὸν κ. Π. Ἰωάννου.

Συσκεφθεὶς μετὰ τῶν ὡς ἄνω ἐπὶ λεπτομερειῶν τῶν Συνεδρίων, ἐχοροστάτησεν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, προσφωνήσας τὸ ἐκκλησίασμα, καὶ προέστη Γ. Συνελεύσεως τῆς Κοινότητος ταύτης, καθ' ἣν ὡμίλησε, δοὺς διαφόρους ὑποδείξεις ἐπὶ τῶν Κοινοτικῶν ὑποθέσεων.

Τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ἔφθασεν εἰς Δετρόϊτ ὁ Θεοφιλέστατος Εὐκαρπίας κ. Μπογδάν, Ἐπίσκοπος τῆς ὑπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ὀρθοδόξου Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ, γενόμενος προσηκόντως δεκτός.

Τὴν ἑπομένην, Κυριακήν, 15ην Ὀκτωβρίου, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Β. Ἐπισκόπου Εὐκαρπίας καὶ δύο περίπου δωδεκάδων Ἱερέων καὶ Διακόνου ἐτέλεσεν ἐν μονοεκκλησίᾳ τὴν Θ. Λειτουργίαν, ἐν τῷ νεωστὶ ἀγορασθέντι καὶ ἀνιστορηθέντι Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἐν μέσῳ ἄλλων Ἱερέων, ἀντιπροσώπων τῶν Συνεδρίων καὶ χιλιάδων εὐσεβοῦς πληρώματος, καὶ ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον.

Μεταξὺ τῶν γενομένων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης προσφορῶν διεκρίθη ἡ ἐκ Δολλαρίων χιλίων (1000) τοῦ φιλογενοῦς κ. Κλ. Εὐαγγελίδου, φαρμακοποιοῦ καὶ ἀνεψιοῦ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυροῦ Νικολάου.

Ὁ ἐκ τῆς Ν. Γενεᾶς Ἐκκλησιαστικὸς Χορὸς τῆς Κοινότητος, ὑπὸ τὴν ἱκανὴν διεύθυνσιν τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Ἀθ. Ρήγου, ἔψαλε θεσπεσίως.

Τῇ 16ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Δευτέρᾳ ἔφθασε διὰ τὸ Συνέδριον καὶ ὁ Σεβ. Ἁγίου Φραγκίσκου κ. Κάλλιστος, γενόμενος δεκτὸς μετὰ πολλοῦ τοῦ σεβασμοῦ. Καὶ ὥρᾳ 10ῃ π. μ. ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως τῆς ὁποίας τὰ πρακτικὰ θέλουσι δημοσιευθῇ ἀργότερον ἐν ἐκτάσει.

Χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ἐψάλη Δοξολογία καὶ θερμὴ ἀνεπέμφθη δέησις πρὸς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βενιαμὶν καὶ τῶν Συνέδρων.

Ἐκηρύχθη ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν. Διεβιβάσθησαν αἱ εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι τῆς Α. Θ. Παναγιότητος πρὸς τὸ Συνέδριον. Ἀνεγνώσθη ἡ Ἡμερησία Διάταξις. Συνεπληρώθη τὸ Προεδρεῖον. Κατηρτίσθη ὁ Ἐσωτερικὸς Κανονισμός. Ἐξελέγησαν αἱ Ἐπιτροπαί. Ὡμίλησαν διάφοροι ρήτορες καὶ ἐλήφθησαν ψηφίσματα διὰ τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν κ. Φρ. Ροῦζβελτ καὶ τὸν Πρεσβευτὴν κ. Δημ. Σισιλιᾶνον.

Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου ἐξ ὀφφικίου ἦτο ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, Ἀντιπρόεδροι ὁ Σεβ. Ἁγίου Φραγκίσκου κ. Κάλλιστος καὶ ὁ Θεοφ. Εὐκαρπίας κ. Μπογδάν, Γραμματεῖς δὲ ὁ Πανοσ. Β. Λόκης, ὁ Αἰδ. Δ. Παπαντωνίου καὶ οἱ κ.κ. Β. Κωνσταντινίδης καὶ Γ. Κυριακόπουλος.

Μ. μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἀνεγνώσθη παρὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ἡ ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων τῆς παρελθούσης τετραετίας καὶ προυβλήθησαν εἰκόνες τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ λοιπῶν κτιρίων τῶν Κοινοτήτων ἡμῶν.

Τῇ 17ῃ, ἡμέρᾳ Τρίτῃ, ἐπανελήφθησαν αἱ ἐργασίαι ἀπὸ πρωΐας μέχρι ἑσπέρας, μετὰ μικροῦ περὶ τὴν μεσημβρίαν διαλείμματος, προυβλήθη κινηματογραφικὴ ταινία τῆς Π. Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ ἐδόθη Συναυλία πρὸς τιμὴν τῶν Συνέδρων.

Τῇ 18ῃ, Τετάρτῃ, ἡ συνεδρία ὅλη κατηναλώθη εἰς τὰ Ἐκπαιδευτικὰ καὶ Διδασκαλικὰ ζητήματα.

Ἀργὰ προσεφέρθη τέϊον παρὰ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος.

Ὥραν 8ην μ. μ. ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ὡμίλησεν ἀπὸ τῆς Ραδιοφωνικῆς Ἑλληνικῆς Ὥρας τοῦ κ. Δ. Βαφειάδου.

Καὶ ἀκολούθως παρέστη εἰς συγκέντρωσιν τοῦ Σωματείου «Βυζάντιον» ἐν τῷ Κέντρῳ τῆς Ἀχέπα.

Τῇ 19ῃ, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ, τὸ Συνέδριον συνέχισε τὰς ἐργασίας του μέχρις ἑσπέρας, ὁπότε παρετέθη τὸ ἐπίσημον παρὰ τῆς Κοινότητος Δεῖπνον. Εἰσηγουμένου τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Β. Κωνσταντινίδου ἐξεφωνήθησαν διάφοροι λόγοι, ἡ δὲ Μανδολινάτα τῶν Νέων τῆς Γκάπα Τολῆδο Ο., ἔπαιξε μετ' ἐπιτυχίας ἐξαιρετικῆς τεμάχια μουσικά.

Μετὰ τὸ Δεῖπνον διενεργήθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῶν Μελῶν.

Α΄. Τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὡς ὠνομάσθη τὸ Μικτὸν Συμβούλιον:

Β΄. Τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδ. Συμβουλίου καὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων

Γ΄. Τῆς Ἱεραποστολῆς, καὶ

Δ΄. Τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὡς τόπος τῆς προσεχοῦς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως μετὰ μίαν διετίαν, ἐξελέγη ἡ Παροικία Φιλαδελφείας, Πα.

Ὁ Σεβ. Πρόεδρος συνοψίσας τὸ συντελεσθὲν ἔργον ηὐχαρίστησε πάντας, καὶ μετὰ προσευχὴν πρὸς τὸν Κύριον τῆς Εἰρήνης, καὶ τὸν ὕμνον «Τῇ Ὑπερμάχῳ», ἡ Συνέλευσις διελύθη, ὥραν 6ην πρωϊνὴν τῆς Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευήν.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

Οἱ ἐκ τῶν Συνέδρων Κληρικοί, συνελθόντες εἰς ἰδιαιτέραν συγκέντρωσιν, τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, συνεσκέφθησαν ἐπὶ διαφόρων αὐτῶν ζητημάτων καὶ συμπήξαντες Ἱερατ. Σύνδεσμον προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

ΤΟ Β΄ ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὴν 10ην π. μ. τῆς Παρασκευῆς, 20ῆς Ὀκτωβρίου, ἤρξατο ἐπισήμως τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τὸ Συνέδριον τοῦτο διὰ Δοξολογίας, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ἁγίου Φραγκί-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Β. ΚΑΙ Ν.

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Νοεμβρίου 14, 1939

Πρὸς τοὺς Ἐλλογίμους Διδασκάλους καὶ Διδασκαλίσσας τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τὴν παροῦσαν ἀπευθύνομεν ὑμῖν μετὰ πατρικῆς χαρᾶς ἐξαιρετικῆς. Διότι ἀναγγέλλομεν, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Συντάξεως ὑμῶν ἔχει ἤδη εἰσέλθῃ ἐπισήμως εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὁριστικῆς ἐπιλύσεως αὐτοῦ, καθ' ἃς πληροφορίας ἐκόμισεν ἡμῖν ὁ κ. Ἡρ. Παπαμανώλης, ἐπανελθὼν πρὸ δύο μηνῶν.

Ἡ δὲ Ἐπίσημος Ὑπηρεσία ἐζήτησε δι' ἐγγράφου, ὅπως ἀποστείλωμεν εἰς αὐτὴν τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἔτη τῆς διδασκαλικῆς ὑπηρεσίας τῶν Διδασκάλων καὶ Διδασκαλισσῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Κοινοτικῶν Σχολείων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, διὰ νὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτὰ πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν συνταξίμων ἐτῶν τῶν δικαιούχων καὶ ἀναγραφὴν αὐτῶν εἰς τοὺς σχετικοὺς Πίνακας Συντάξεως.

Παρακαλοῦμεν ὅθε ὑμᾶς, ὅπως, ἀμέσως, ἅμα τῇ λήψει τοῦ παρόντος συμπληρώσητε τὸ ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ καὶ ἀποστείλητε αὐτό, ἄνευ ἀναβολῆς, εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν.

Θὰ ἀναγράψητε δὲ ἐν αὐτῷ τὴν ἐν Ἀμερικῇ διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν ὑμῶν κατὰ τὰ Σχολικὰ Ἔτη ἀπὸ τοῦ 1931 καὶ ἐντεῦθεν, καθὼς καὶ τὰ προηγούμενα ἔτη τῆς ἐν Ἀμερικῇ ὑπηρεσίας ὑμῶν, ἤτοι τὰ πρὸ τοῦ 1931.

Ἐπὶ τούτοις, περιμένοντες ταχεῖαν ἀπάντησιν ὑμῶν καὶ τὴν ἄμεσον ἐπιστροφὴν τοῦ ΔΕΛΤΙΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ συμπληρωμένου, διατελοῦμεν

Μετ' εὐχῶν πολλῶν.
ΤΟ ΑΝΩΤ. ΕΚΠ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ὁ Πρόεδρος
Ὁ Ἀμερικῆς ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

σκου κ. Καλλίστου, παρισταμένων δὲ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, πολλῶν Ἱερέων ἐκ τοῦ προηγουμένου Συνεδρίου καὶ λαϊκῶν, Μελῶν τοῦ Κεντρ. Δ. Συμβουλίου τῆς Ὀργανώσεως ταύτης καὶ Ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων Τμημάτων αὐτῆς.

Καὶ τοῦ Συνεδρίου τούτου τὰ Πρακτικὰ θέλουσι δημοσιευθῇ ἀργότερον ἐν ἐκτάσει.

Διὸ περιοριζόμεθα ἐνταῦθα νὰ ἀναφέρωμεν, ὅτι αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ διήρκεσαν ὅλην τὴν Παρασκευήν.

Τὴν ἑσπέραν ἐτελέσθη Ἑσπερινὸς ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, ὃς καὶ ὡμίλησε, καὶ παρὰ τῆς Ἀδελφότητος Κυριῶν τῆς Κοινότητος ταύτης παρετέθη Δεῖπνον πρὸς τιμὴν τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Φιλ. Ἀδελφότητος, καθ' ὃ εἰσηγουμένου τοῦ κ. Κ. Τσαγκάδα, Δικηγόρου, ὡμίλησαν διάφοροι ρήτορες.

Τὴν ἑπομένην, Σάββατον, 21ην Ὀκτωβρίου συνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι, ἐγένοντο αἱ ἐκλογαὶ καὶ τὸ Συνέδριον μετὰ ὕμνους διελύθη ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ 22ᾳ Κυριακῇ, ὁ Σεβ. Ἁγίου Φραγκίσκου κ. Κάλλιστος ἐλειτούργησε καὶ ὡμίλησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγίου Νικολάου Δετρόϊτ εὐχηθεὶς ὑπὲρ ὑγείας τῶν Συνέδρων καὶ ὅλων τῶν Ἀξιωματούχων καὶ τῶν Μελῶν τῆς Φ. Ἀδελφότητος Ἑλληνίδων Ἀμερικῆς.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

ὑπὸ

Οἰκονόμου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Χ''ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Διδασκάλου τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου καὶ Ἱερ. Προϊσταμένου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Τολήδω, Ὀχάϊο.

Κατ' αἰσίαν σύμπτωσιν ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ συμπληρώσει τῆς τεσσαρακονταετοῦς καρποφορωτάτης ἱερατικῆς του διακονίας, ὁ Αἰδεσιμολ. Κώνστας Χ''Δημητρίου χάριν τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ γενικῶς χάριν καὶ τῶν προηγμένων εἰς ἡλικίαν ἐξέδωκε τελευταίως «Ἑορτολόγιον», ὡραῖον καλοδεμένον Τόμον, μόλις ληφθέντα εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ.

Εἰς τὰς 93 σελίδς τοῦ ἔργου τούτου μὲ τρόπον ἐξαιρετικῶς ἐπαγωγὸν ἀναλύει ὁ Αἰδ. Κ. Χ''Δημητρίου τὸν βίον ἑκάστου τῶν μεγαλυτέρων Ἁγίων καὶ Μεγάλων Μαρτύρων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἢ ἀναπτύσσει διαφόρους κεντρικὰς καὶ θεμελιώδεις διδασκαλίας Της, ὅπως εἶνε ἡ Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων (σελὶς 20), ἡ Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας (σελ. 42), ἡ Ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (σελ. 47), τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου (σελ. 63) ἢ τονίζει διάφορα μεγάλα γεγονότα Της, ὅπως εἶνε ἡ Ὕψωσις τοῦ Σταυροῦ (σελ. 5), ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος (σελ. 50) καὶ ἄλλα.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου κεφαλαίου ὁ Αἰδ. συγγραφεύς, ἔχων πρὸ αὐτοῦ ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐπιτυχῆ ἐξυπηρέτησιν τῆς θρησκευούσης Ὁμογενείας, προσθέτει καὶ τὸ οἰκεῖον ἐποικοδομητικὸν πάντοτε συμπέρασμα καθὼς καὶ τὸ σχετικὸν Τροπάριον ἑκάστης ἑορτῆς.

Διὰ τῆς ἐκδόσεως ταύτης δίδεται θαυμάσιον βοήθημα εἰς τοὺς Διδασκάλους καὶ τοὺς Γονεῖς καὶ εἰς τοὺς Ἱερεῖς δι' ὅλον τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἔτος, κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον ὅσον περιλαμβάνει ὅλας τὰς μεγαλειτέρας Ἑορτὰς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἤτοι ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου.

Εἶνε γνωστότατος καὶ ἀπὸ πολλὰς βαθυστοχάστους μελέτας του ὁ ἀκούραστος συγγραφεὺς καὶ συνιστῶμεν ἀνεπιφυλάκτως τὸ νέον του τοῦτο ἔργον διατιθέμενον καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον εἰς τὴν διεύθυνσιν:

REV. C. HADGIDEMETRIOU
2050 Glenwood Ave., Toledo, Ohio.

Διαδίδετε ὅπου καὶ ὅσον δύνασθε τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητήν». Εἶνε τὸ μόνον Ἑλληνικὸν Θρησκευτικὸν Δεκαπενθήμερον Περιοδικὸν εἰς ὅλην τὴν Ἀμερικήν.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

		'Ονοματεπώνυμον Νυμφευθέντων		Κοινότης	Τελέσας τὸν Γάμον 'Ιερεὺς
'Απρ.	16	Λεωνίδας Ν. Μιχαὴλ	'Αθηνᾶ Σ. Φίλιογλου	New York City	'Αρχ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
'Ιουν.	12	Κωνσταντῖνος Κ. Πετρίδης	Σταματία Σπανοπούλου	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Ε. Τσουρουνάκης
»	19	Πέτρος Π. Γριβέας	'Αγάπη Ε. Τζανετῆ	New York City	Αἰδ. Νικόλαος 'Ανδρεόπουλος
»	25	Χρῆστος Ν. Κοῦτρος	Αἰκατερίνη Κουζούλη	New York, N. Y.	'Αρχ. Ε. Τσουρουνάκης
»	25	Εὐθύμιος Β. Μαριακάκης	Βιργινία Ι. Καπετανάκη	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
»	15	Γρηγόριος Χ. Βαμνιώτης	'Αναστασία Γ. 'Αγγελάκη	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
'Ιούλ.	9	Εὐθύμιος Β. 'Αναγνώστου	'Ελένη Δ. Μουλαραδέλη	Staten Island, N. Y.	Αἰδ. Δ. Καλλίμαχος
»	12	Λάσκαρης Α. Κλειδῆς	Χαρίκλεια Ι. Γεράκου	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
»	13	Diego G. Romano	Μαρία Δ. Ματσούκα	New York, N. Y.	'Αρχ. Μ. Κουρκουλῆς
»	23	Θεόδωρος Ι. Ζμπιράκης	Μαρία Α. Παπαγιάννη	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
»	30	Σπυρίδων Ε. Δουρδούνας	'Ιουλία Ντιστιμίλε	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
»	30	Παρλάμης Μ. Φραγκίσκος	Τριανταφ. Κ. Μπουρνάζου	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
Σεπ.	10	'Αντ. Κ. Κοντολέων	Παναγιωτίτσα Ν. 'Ασημακοπούλου	New York City	'Αρχιμ. Μεθ. Κουρκουλῆς
»	10	Χρῆστος Ι. Φράγκος	Γεωργία Ι. Βλάχου	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
»	10	Μίλτων Δ. Καρσῦσος	Θεοδώρα Ι. Παπαμιχαὴλ	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
»	10	Κυριάκος Μ. Μιχαηλίδης	'Ιωάννα Γ. Στεφανάκη	Chicago, Ill.	'Αρχ. Κ. Γκλαβᾶς
»	17	Σωτήριος Τασόπουλος	Κανέλλου	Chicago, Ill.,	Αἰδ. Βασίλ. Πανταζόπουλος
»	24	Σπυρίδων Ε. Μαρκουλῆς	Γερασιμούλα Α. Κωνσταντάτου	New York City	Αἰδ. Βασίλ. Παπανίκας
»	24	'Ιωάννης Ν Κατσάπης	Γιαννούλα Π. Γερακάρη	New York City	Αἰδ. Βασίλειος Παπανίκας
»	24	'Ιωάννης Π. Τζουβάνης	Μάρθα Γ. Γεωργακάκου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. 'Ιωάννης Στρογγυλὸς
»	24	Γεώργιος Λ. Μίλτων	Αἰκατερίνη Σ. Ρώρου	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
»	24	Σωτήριος Π. Λάζαρης	Γεωργία Π. Κονιδάρη	Detroit, Mich.	'Αρχιμ. 'Ιωακεὶμ Δουλγεράκης
»	24	Βασίλειος Π. Σαφφὸς	'Αγγελικὴ Φ. Βατούγιου	Pittsburgh, Pa.	Αἰδ. Δημήτριος Σακελλαρίδης
»	24	'Ιωάννης Δ. Ποῦλος	Οὐρανία Κ. Μπαρδάκου	Pittsburgh, Pa.	Αἰδ. Δημήτριος Σακελλαρίδης
»	24	Σέργιος Π. Παναγῆς	Εὐαγγελία Β. Μπλάτα	Lowell, Mass.	Αἰδ. Δημ. Σγοῦρος
»	24	Εὐάγγελος Α. Κελεπούρης	'Ελένη Ε. Εὐσταθίου	Lowell, Mass.	Αἰδ. Δημήτριος Σγοῦρος
»	25	Ζάππας Σ. Γοαννάκης	Μαρία Δ. Σγούρου	Richmond, Va.	'Αρχιμ. Θ. Σιδέρης
»	28	Joseph A. Micieli	Μαρία Γ. Κανέλλη	Vancouver, B. C., Can.	Αἰδ. Χαράλ. Σκούφης
'Οκτ.	1	Tenebruzo Sevastiano	Μαρία Γ. Εὐαγγέλου	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
»	1	'Ιω. Ι. Τριανταφυλλόπουλος	'Ελένη Α. Χριστοδουλάκη	Bronx, N. Y.	Αἰδ. Σ. 'Αγγελίδης
»	1	Συμεὼν Θ. Δημήτρης	Φωτεινὴ Σ. Γκούρη	Peabody, Mass.	Αἰδ. Γ. Οἰκονομίδης
»	1	Walter A. Moss	'Αναστασία Π. 'Αγγέλου	Los Angeles, Cal.	'Αρχ. Α. Βαράκλας
»	1	Γεώργιος Π. Ρούσσης	Μαρία Κ. Κουλογεώργη	Chicago, Ill.	Αἰδ. Βασίλ. Πανταζόπουλος
»	1	Χαράλαμπος Α. Λιάκος	Anna Sullivan	Lowell, Mass.	Αἰδ. Δημ. Σγοῦρος
»	1	Λυκοῦργος Α. Μπούρας	Κωνσταντίνα Π. Μπίτσικα	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
»	1	Λάζαρος Β. Οἰκονόμου	Εἰρήνη Σ. Μπούκλη	Bronx, N. Y.	Αἰδ. Σ. 'Αγγελίδης
»	1	'Αθανάσιος Σ. Παπαδόπουλος	Μαρία Ι. Μωραΐτου	Astoria, L. I., N. Y.	'Αρχιμ. Γερμανὸς Πολυζωΐδης
»	1	Κωνσταντῖνος Β. Νικολόπουλος	Μαρία Κ. Σέλα	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. 'Αντών. 'Ιατρίδης
»	1	Θεοδόσιος Γ. 'Απόσπορος	Ὄλγα Π. Σολωμοῦ	Poughkeepsie, N. Y	'Αρχ. Ι. Μαλαχίας
»	1	Δημήτριος Π. Λαμπράκης	Παρασκευὴ Ν. Μπολιάρου	Chicago, Ill,	'Αρχ. Δ. Νεστορίδης
»	1	Γεώργιος Α. Ψάλτης	Μαρία Ι. Γριλάκου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Βασίλ. Μιχαλόπουλος
»	1	'Εμμανουὴλ Χ. Ψιλάκης	Νομικὴ Ν. Τσαγκάρη	Newark, N. J.	Αἰδ. Γεώργιος Σπυριδάκης
»	1	Νικόλαος Δ. Σταθόπουλος	'Ελένη Ι. Λάμπρου	Utica, N. Y.	Αἰδ. Π. 'Αναστασίου
»	1	'Ηλίας Ε. Σαρρῆς	'Αναστασία Θ. Σούφλα	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
»	1	Δημήτριος Π. Πιλιχὸς	Μαρία Χ. Καρνέζη	Kansas City, Kansas	'Αρχιμ. Γερμ. Γεωργίου
»	1	Γεώργιος Ι. Κυριακόπουλος	Βασιλικὴ Κ. Πουλοπούλου	Detroit, Mich.,	'Αρχιμ. 'Ιωακ. Δουλγεράκης
»	1	Νεόφυτος Χ. Κυριακίδης	'Αργυρὼ Κ. Μαρικάκη	New Brunswick, N. J.	Αἰδ. Κανέλλος Κανελλόπουλος
»	1	Παναγιώτης Μ. Γελαδάρης	'Αναστασία Θ. Σιώτη	Lowell, Mass.	Αἰδ. Δημήτριος Σγοῦρος
»	4	Γεώργιος Σ. Κακοῦρος	Ἄννα Δ. Γρηγορίου	Mansfield, Ohio	Αἰδ. Ι. Γουγουτᾶς
»	5	'Αθανάσιος Γ. Δεδάκης	'Αγγελικὴ Δ. 'Αλιφέρη	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Δ. Νεστορίδης

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

ΝΕΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ

Σχολικα Βιβλια

Ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς.

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Τεῦχος Α'.—Ἔκδοσις Δευτέρα, ἐπηυξημένη μὲ 24 νέας σελίδας διδακτικῆς ὕλης, καὶ 20 νέας πολυχρώμους εἰκόνας καὶ βελτιωμένη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν χρησιμοποιούντων τοῦτο Διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς. Μὲ γράμματα ἐκτάκτως μεγάλα εἰς τὰς 18 πρώτας σελίδας τοῦ βιβλίου. Εἶνε τὸ νεώτερον, τελειότερον, μεθοδικώτερον καὶ πλουσιώτερον Ἑλληνικὸν Ἀλφαβητάριον, ἐκπονηθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν πορισμάτων, ἐπίτηδες χάριν τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ πρώτη ἔκδοσις, πρὸ τριετίας σχεδὸν γενομένη, εἰσήχθη ἤδη εἰς τὰ πλεῖστα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ δευτέρα ἔκδοσις, κατὰ πολὺ ἐπηυξημένη καὶ βελτιωμένη, ἀποτελεῖται ἀπὸ 72 τὸ ὅλον σελίδας, μὲ 60 καλλιτεχνικὰς πολυχρώμους εἰκόνας, ἐπίτηδες σχεδιασθείσας διὰ τὰ μαθήματα τοῦ βιβλίου. Τιμᾶται στερεῶς πανόδετον 55 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. —ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέρος Β'.— Δευτέρα Ἔκδοσις 1939 Ἐπηυξημένη καὶ Βελτιωμένη. Εἶνε τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωσματάριον διὰ τὰ παιδιά μας. Μὲ γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην δημοτικήν, πραγματεύεται τὴν καθημερινὴν ζωὴν δύο καλῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀπὸ τῆς ὥρας ποὺ ἐξυπνοῦν ἕως τὸ ἑσπέρας—στὸ σπίτι, στὸ παιγνίδι, στὸ σχολεῖο, στὰς ἑορτάς. Τὸ βιβλίον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς συμπεριφορᾶς διὰ κάθε παιδάκι τῆς Ἀμερικῆς. Κάθε μάθημα ἔχει καὶ ἓν βασικὸν δίδαγμα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἁπλούστατον κείμενον μὲ ὡραῖα μεγάλα γράμματα, ὡραίαν εἰκόνα ἐπίτηδες σχεδιασθεῖσαν, καὶ εὔκολον ποιηματάκι ἐπὶ τοῦ μαθήματος πρὸς ἀποστήθισιν. Ἡ νέα Ἔκδοσις ἔχει 82 μεγάλας σελίδας καὶ 42 πολυχρώμους εἰκόνας. Τιμᾶται πλουσίως πανόδετον 60 σέντς.

"ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ". — Δ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ. Ἀναγνωσματάριον διὰ τὴν Δευτέραν Τάξιν. Ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατόπιν τοῦ προκηρυχθέντος Διαγωνισμοῦ. Ἡ ὕλη του γραμμένη εἰς γλῶσσαν δημοτικὴν ρέουσαν, ἐλήφθη ἀπὸ τὴν οἰκογενειακήν, θρησκευτικὴν καὶ κοινοτικὴν ζωὴν τοῦ Ἑλληνόπαιδος ἐν Ἀμερικῇ. Ἐπλουτίσθη ἐπὶ πλέον μὲ διδακτικοὺς μύθους, εἰς τρόπον ὥστε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ν' ἀποσπᾷ τὸ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον τοῦ μαθητοῦ. Νέα ἔκδοσις, διορθωθεῖσα συμφώνως μὲ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων. Ἐξετυπώθη ἐπὶ χάρτου ἀρίστης ποιότητος καὶ εἶναι δεδεμένον καλλιτεχνικῶς. Τιμᾶται $0.55.

"ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ". — Δ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ. Ἔκδοσις νέα διὰ τὸ Σχολικὸν Ἔτος 1937—1938, διορθωθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα συμφώνως μὲ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων. Ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατὰ τὸν προκηρυχθέντα Διαγωνισμόν. Περιλαμβάνει ὕλην ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἐπίσης τὰ θεματά του εἶναι παρμένα ἀπὸ τὴν Κοινοτικὴν ζωὴν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἕλληνος καὶ γενικῶς τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον εἶναι πραγματικὰ κατάλληλον διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς. Εἰς γλῶσσαν ρέουσαν δημοτικήν. Ἐπὶ χάρτου ἀρίστης ποιότητος καὶ δεδεμένον καλλιτεχνικῶς, τιμᾶται $.60.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ'. ΤΑΞΕΩΣ "ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ". — ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΒΑΒΟΥΔΗ.—Τὸ μόνον ἐγκεκριμένον διὰ τὴν Δ'. ἢ Ε'. Τάξιν. Ἀριστεῦσαν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Διδακτ. Βιβλίων καὶ ἐγκριθὲν ὡς τὸ μόνον κατάλληλον Ἀναγνωστικὸν τῆς Δ'. Τάξεως ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου διὰ μίαν ἐπταετίαν. Νέα ἔκδοσις, Γ'., ἐπηυξημένη καὶ βελτιωμένη, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Εἶναι βιβλίον παιδαγωγικῶς διαρρυθμισμένον, περιέχον μεθοδικῶς ὅλην τὴν ὑπὸ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος ὁριζομένην ὕλην εἰς τὰ Ἑλληνικά, γραμματικὰς καὶ λεκτικὰς ἀσκήσεις, σύντομον Ἱστορίαν, ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν τῆς Ἑλλάδος, μὲ στοιχεῖα γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος, Χάρτην τῆς Ἑλλάδος, λεξιλόγια, θέματα τῆς ζωῆς καὶ δράσεως τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς, τὰ διατεταγμένα θρησκευτικὰ καὶ προσευχάς, τροπάρια καὶ ἐθνικὰ ποιήματα. Γραμμένον λογογραφικῶς μὲ ὕφος ἁπλῆς καθαρευούσης, ἁπλοποιημένον. Ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ στοιχεῖα μεγάλα καὶ πλούσιον εἰς εἰκόνας. Δεδεμένον. Τιμᾶται 75 σέντς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). —ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ, Βιβλίον Α'.— Νέα Ἔκδοσις 1937. Ἡ Ἑλλ. Μυθολογία ἐγράφη ὑπὸ τύπον Ἀναγνωστικοῦ διὰ παιδιὰ τῆς Β'. ἢ Γ'. Τάξεως. Εἶνε συντεταγμένη εἰς γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην,—οὔτε ἀρχαΐζουσαν, οὔτε ὑπερδημοτικὴν—καὶ ἔχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα ὡραῖα γράμματα πρὸς εὐκολίαν τῶν μαθητῶν ποὺ μόλις ἤρχισαν νὰ ἀναγινώσκουν. Τὸ ἁπλοῦν, λίαν διηγηματικὸν ὕφος του, τὰ ἑλκυστικὰ θέματα τὰ ὁποῖα πραγματεύεται, ὁ πλοῦτος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡ ἀφθονία τῶν καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ποὺ περιέχει, καθιστῶσι τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξόχως ἀγαπητὸν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν μικρῶν Τάξεων. Ἐπίσης περιέχει ἠθικὰ διδάγματα, καταλόγους ἀγνώστων λέξεων, ἐθνικὰ ποιήματα καὶ συγκεντρωμένας ἐρωτήσεις πρὸς εὐκολίαν τοῦ διδάσκοντος. Ἔκδοσις πολυτελής, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ 60 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας. Τιμᾶται μόνον 40 σέντς.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν) ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ, Βιβλίον Β'.—Νέα Ἔκδοσις 1937 τῶν Καταστημάτων DIVRY. Τὸ Ἀναγνωστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἔχει γραφῆ διὰ παιδιὰ τῆς Γ' ἢ Δ, Τάξεως. Μὲ διηγηματικὸν ὕφος, γλῶσσαν ἁπλῆν καὶ ρέουσαν—οὔτε ἀρχαΐζουσαν, οὔτε ὑπερδημοτικὴν—πραγματεύεται τὰ σπουδαιότερα θέματα τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, μὲ τρόπον ποὺ ὁ μαθητὴς νὰ μανθάνῃ μὲ εὐχαρίστησιν καὶ νὰ αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν, διότι ἀνήκει εἰς τὴν ἔνδοξον Ἑλληνικὴν φυλήν. Εἰς τὸ τέλος τῶν κεφαλαίων ἔχει διδάγματα, ἐθνικὰ ποιήματα καὶ ἐρωτήσεις συγκεντρωμένας. Πολυτελὴς ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ 110 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας καὶ χάρτας. Πανόδετος 45 σέντς.

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θρησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ.—Μὲ ὕφος τερπνὸν καὶ γλῶσσαν ἁπλουστάτην ἀναγράφονται εἰς τὸ Θρησκευτικὸν τοῦτο Ἀναγνωστικὸν ὅλα ὅσα ὁ ἐδῶ Ἑλληνόπαις πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἔχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα γράμματα, ἰδίᾳ εἰς τὰς πρώτας σελίδας, προσευχάς, διδάγματα, συγκεντρωτικὰς ἐρωτήσεις καὶ πλείστας ὅσας καλλιτεχνικὰς εἰκόνας. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικόν. Ἔκδοσις πολυτελής, ἐπὶ λαμπροῦ χάρτου, πανόδετος. Τιμᾶται 50 σέντς.

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θρησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ.—Τὰ ὡραιότερα κεφάλαια τῆς Καινῆς Διαθήκης περιλαμβάνονται εἰς ὕφος τερπνότατον καὶ διηγηματικόν. Γλῶσσα ἁπλουστάτη, εἰκόνες πολλαὶ καὶ καλλιτεχνικαί. Στοιχεῖα μεγάλα καὶ εὐανάγνωστα. Διδάγματα, ἐρωτήσεις συγκεντρωτικαὶ καὶ ὅλαι αἱ προσευχαὶ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ μάθῃ ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνόπαις. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικόν. Πολυτελὴς ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, κομψῶς πανόδετος. Τιμᾶται 50 σέντς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Θρησκευτ. Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ.—Μὲ ἁπλοῦν τρόπον ἀναγράφεται ὅλη ἡ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας μέχρι τοῦ 1935, χάριν τῶν ἐν Ἀμερικῇ παιδιῶν. Εἰκόνες, ἐρωτήσεις, στοιχεῖα εὐανάγνωστα. Εἰς τὸ τέλος ἡ ἱστορία τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικὸν τῆς Δ' ἢ Ε' Τάξεως. Ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου στιλπνοῦ χάρτου μετὰ πολλῶν εἰκόνων. Δεδεμένη 50 σέντς.

ΔΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΤΑ ΕΚΔΟΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

D. C. DIVRY, Inc., Publishers, 240 WEST 23rd STREET NEW YORK